

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **пуномоћник оштећених Наташа Кандић,**
- **оптужени Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис,**
- **браниоци оптужених, адвокати Здравко Крстић, Игор Олујић, Бранкица Мајкић, Војислав Вукотић, Миладин Живановић, Јасмина Живић, Зорко Борис, Бранко Димић, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић, која ће мењати и адвоката Милу Јанковић и адвокат Миодраг Планојевић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 9 часова и 40 минута.

Из суднице СЕ УДАЉУЈУ оптужени који до сада нису изнели одбране и саопштава им се да је наставак главног претреса дана 10. јуна 2008. године, са почетком у 9 часова и 30 минута, а у наставку главног претреса приступа се испитивању оптуженог МИОДРАГА ДИМИТРИЈЕВИЋА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Док се господин Димитријевић доведе, приведе, имам два питања, односно више су то молбе. Ја сам поднеском, како сам и обећао, тражио да се у овој фази поступка позове сведок Ивковић Ђорђе, јер је старији човек и доста болешљив.

Постоји опасност да не буде у ситуацији да сведочи касније у доказном поступку. Ја сам описао разлоге, па молим да веће што пре о томе одлучи. То је једно, а друго, из средстава информисања сам сазнао да је у овој паузи било некакво саслушање видеолинком, па питам, да ли Ви знате нешто о томе, да ли сте Ви одобрили, дали налог, јер ми као одбрана о томе не знамо ништа. И ако јесте, молио бих транскрипте тих саслушања да нам доставите. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, што се тиче овог првог Вашег предлога, видела сам онај писмени поднесак. Нема потребе да се у овој фази поступка саслушава тај сведок, обзиром да је тај сведок дао исказ у истрази, па ако се нешто и деси, веће има овлашћење да после на претресу чита његов исказ на основу чл.337. ЗКП-а. Што се тиче овог другог Вашег, да су саслушавана нека лица преко видеолинка, то је искључиво уз сагласност оптужених, они оптужени који су хтели да дају исказе у својству сведока, везано за главни претрес који се води у Хрватској, они су пристали на то и давали су своје исказе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, али преко Вас је ваљда ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја сам само послала да ако су оптужени сагласни да се као сведоци путем видеолинка саслушавају везано за тај претрес у Хрватској, да једино у тој ситуацији може да се одобри њихово саслушање. Ко је се сагласио, сагласио се, ко није, даље се нисам у то упуштала. Транскрипте? Ја их немам, то је све код истражног судије. Није ни истражни судија те транскрипте радио, јер то је директно ишло преко видеолинка за претрес у Хрватску, овде није било потребе да се раде транскрипти.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, опростите, опростите, можда сам досадан, има везе са мојим брањеником, јер је окривљени и тамо за исто дело и овде, има везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те транскрипте онда можете да тражите од суда у Хрватској, овде.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дајте прво, добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Димитријевићу, два дана сте прошли пут износили одбрану. Сада ћете одговарати на питања суда и питања осталих учесника у поступку, а уколико будете после сматрали за потребно, можете још допунити своју одбрану. Реците ми, везано за.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих само, дозволите, молим Вас да кажем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Изузетно се лоше осећам, но, у стању сам да пратим суђење и да одговарам. Уколико се нешто деси, Ви знате од чега болујем, овај, сигурно знате, уколико се нешто деси, да ја сам себи не могу да пружим помоћ, да одговарајући лек ставим испод језика, молим да то неко учини, ево у десном џепу овде панталона. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете ли да седнете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од управе затвора добили смо извештај за све оптужене који су у притвору, да су способни да буду, што се тиче здравственог стања, да буду у судници. Ако буде неких проблема, па буде нешто лоше, Ви слободно реците, прекинућемо претрес и тако даље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мислим, само сам сматрао за потребним да то суду кажем. То је то. Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, Ви сте били у месту Ловас од 14. октобра до 19. октобра 1991. године.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били од стране Ратка Ђокића пуковника, односно команданта Четврте оперативне зоне упућени у Ловас и после тога се срели тамо са њим, који је Ваш конкретно задатак био од њега?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Конкретан задатак је био да пружим помоћ бившим територијалним јединицама ТО Ваљево у позадинском обезбеђењу. Кажем бившим, због тога што су оне претпочињене Другој пролетерској гардијској бригади дана 09.10.1991. године. Поред тога, дао ми је задатак усмено овај да уколико Друга пролетерска гардијска бригада случајно одреди неки задатак који та територијална одбрана није прошла кроз своју обуку и коју не зна да изврши, да интервенишем код команданта Друге бригаде, да им не даје, односно да га замолим да им не даје такве задатке, јер за такве задатке нису били оспособљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо већ све чули, само ми реците, да ли сте Ви били као што у оптужници пише, координатор за борбена дејства?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја то уопште не знам, уопште не знам. То ми нико није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мене интересује фактичко стање, писмени документи, ако их нема-нема, реците ми, шта је Вама конкретно за место Ловас рекао Ратко Ђокић, шта ћете да радите?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја Вам поново кажем шта ћу да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо се, али конкретно.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не за Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно ми реците, тамо се налазе две територијалне чете сада у саставу оперативних јединица, чета из Лајковца и чета из Љига.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је конкретан задатак био Ваш везано за те две чете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да им пружим помоћ у снабдевању позадинском обезбеђењу, да им пружим моралну помоћ да не би побегле одатле и да евентуално ако, ако дође до неке употребе њихове, да треба да иду у напад или тако нешто, да интервенишем, да молим код њиховог претпостављеног, а њихов претпостављени је била Друга бригада, односно пуковник Лончар, да молим да им не одреди такав задатак. Уосталом, то није била ни потреба, обзиром да је командант дивизије Прве гардијске која је претпостављена команда Другој бригади, да је у свом наређењу од 851-25 од 09.10.1991. године изричито наредио да се те јединице ТО које се претпочињавају активним јединицама, не одређују у прво време, у прво време одређују на мање компликоване задатке. Ја то могу и да Вам прочитам одавде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте већ прошли пут и читали. Реците ми, да ли сте Ви били координатор за борбена дејства или координатор за садејства са територијалном одбраном?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја Вам поново понављам, ја не знам да сам назван координатором и не знам са ким сам требао да координирам, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у истрази рекли на питање истражног судије, ово исто питање које Вам ја постављам, да ли сте били координатор за борбена дејства, Ви сте рекли «нисам био за борбена дејства, ја сам био координатор за садејства са територијалном одбраном». Да ли је то тачно што сте рекли истражном судији?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја сам то прочитао, то прочитао у акту који сам добио, који ми је потурен у МУП-у Београд од стране инспектора који ми је показао такав акт, од стране инспектора Васић, сада ћу да Вам кажем, то је био Срђан Новковић и Милан Васовић су ме саслушавали. Ја сам тада видео такав један акт, уопште нисам успео да прочитам тачан његов назив, како је написано, уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тада рекли у истрази да је тај писмени акт, та наредба о Вашем постављењу била заведена у деловоднику и да је то завела Десанка Бабовић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, наредба није могла да постоји, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли Ви истражном судији. Зашто сада негирате своје наводе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Можда је то био лапсус, наредба није могла да постоји. Ја сам Вам већ навео разлоге из којих наредба није могла да постоји. Наредба може да се, наредбом могу да се постављам само на упражњена формацијска места. Значи, то је било писмено наређење, госпођо, објаснио сам Вам разлике између наредбе и наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, конкретно, да ли сте Ви требали да координирате са командантом Друге гардијске бригаде, да

ли сте Ви тај који ће да координира рад између територијалних јединица и бригаде?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо, ту је апсолутно командовање у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А то значи да он може да командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако он њима нареди борбени задатак, да Ви сада идете и да тражите од њега да их не распоређује тамо?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта је то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да тражим, госпођо, ја да идем да га молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га молите?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то није координација између Друге бригаде и јединица територијалне одбране које су ушле у састав Друге бригаде?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То није координација, због тога што тај координатор нема никакве законске подлоге, никакве, како сте га назвали. Он никакве ингеренције нема тамо. Лончар те јединице може да употреби како хоће и како хоће и на ком задатку хоће. Ако је то његова воља, то је његова воља, ако неће да послуша команданта дивизије, он може да га не послуша. А оно тамо нека се расправљају после зашто га није послушао. Значи, ја нисам био обавезан да идем и да кажем, друже, ти мораш да их ослободиш тога, или тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То позадинско обезбеђење, шта је то значило? Да ли је то подразумевало контакт са месном влашћу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Контакт са позадинским органима, овај, бригаде, односно да једноставно ја нисам имао никакав контакт ни са тим позадинским органима бригаде, већ само да тог командира упутим на човека тамо коме ће да се јави да реши то позадинско питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то позадински органи бригаде?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Позадински, где, у бригади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете контакт са позадинским органима бригаде. Који су то позадински органи бригаде били у Ловасу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, тамо постоји бригадна база, која је распоређена на одговарајућем месту у Товарнику, ваљда, ваљда, препостављам, мада су неки делови за које ја знам, били постављени у Шиду. Према томе, ако је бригадна база она је одређена наредбом бригаде где ће бити распоређена. Ја то нити сам знао, нити на који начин утицао на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми конкретно за Ловас, шта је био Ваш задатак то позадинско обезбеђење, са ким да контактирате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, није било позадинско обезбеђење да ја контактирам и обезбеђујем некое позадинско обезбеђење, већ само зато што сам познавао начин позадинског обезбеђења. Познавао сам систем који је владао у војсци, да упутим тог који има позадинске проблеме коме ће да се обрати у команди бригаде, односно у позадинској бази бригаде, овај, да би те своје позадинске проблеме решио. То је мој задатак био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога конкретно да упутите, реците ми у Ловасу, кога?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Конкретно у Ловасу да упутим, да упутим командира чете, командира чете Љиг и командира чете Лајковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да упутите, шта да упутите?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да га упутим у то, коме да се обрати у позадинској бази да би решио проблеме, јер су ми се жалили, да немају муницију, да немају, да не добијају храну, да нередовно добијају храну, жалили су ми се да су добили неких петстотина obroка тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме је требало за те проблеме да се обрате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Команди бригаде, односно позадинској бази бригаде, команди бригаде, буквално, команди бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто Ви да их упућујете, ако кажете да је Лончар тај који је командант Друге бригаде и њему је Вељовић подређен, њему је Дарко Перић подређен, зашто Ви да их сада ту упућујете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, то треба да питате мог команданта претпостављеног Ђокић Ратка који је такав задатак глупи издао, а не мене. Ја то нисам знао зашто да их ја упућујем, апсолутно, јер то није био мој задатак. По формацијском месту ја сам био сасвим други човек, нисам имао везе са позадином, госпођо, нити са моралом тамо да ја њима држим морал, да им будем небиситер његовим командирима чета, односно командирима чета из бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су командири чета и овај командант одреда противдиверзантског имали директну комуникацију да Лончаром, шта ћете им Ви онда ту, шта Ви онда ту радите?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, па што то мене питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, зато што сте Ви били тамо.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам ту одређен, ја сам ту одређен да будем по тим питањима без икаквог закона или без икаквог критеријума, једноставно човеку пало напамет да ме ту одреди зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тај Ваш сусрет са локалном влашћу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Који случај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сазнајете, да ли сазнајете Ви, прво потпуковник када дође, да ли сазнајете ту ко је командант територијалне одбране, тих пет дана колико сте били, какво је Ваше сазнање ко је ту командант територијалне одбране? То је нешто најважније што Вам се постави као питање када дођете у неко место.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја сам само добио обавештење да је ту командант територијалне одбране Радојчић Милан, ја сам добио обавештење. Да ли је он стварно био, ја то не знам. Друго, та територијална одбрана defacto није постојала тамо. Та територијална, ја сам Вам то прошли пут рекао, та територијална одбрана је бројала пет Срба и покупљених неких стараца тамо који су из околине, у селу, покупљених неких стараца који су крстили они да је територијална одбрана. Да би била то територијална одбрана, она је морала да има прерогативе територијалне одбране одређене од стране Републике Хрватске. Она то ништа није имала. Та такозвана територијална одбрана је била скуп Срба који су напустили место, овај, побегли су из места, због чега су побегли, ја то не знам, зна се уосталом зашто су побегли, али ја то не знам и не желим да знам, и они су се касније вратили у село. Та територијална одбрана је имала своје активности у селу, држала је затворе, знам да су они обезбеђивали затворе, територијална одбрана је обезбеђивала затворе. Од кога је она добијала налоге, од кога је она добијала задатке, да ли је то била бригада, или је то била дивизија или било ко, ја то не знам. Ја тој територијалној, такозваној, такозваној, територијалној одбрани од пет људи у којима је било још, не знам, десетак стараца, дванаест, колико ли је било покупљено тамо, ја сам то из транскрипата успео да сазнам да их је било око седамнаест, овај, ја њима ништа наређивао нисам, нити било какву сарадњу са њима успостављао, никакву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иду ли они у неке акције, неког претреса терена?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, они имају акције макар како сам ја чуо на тим састанцима који су се одржавали тамо, имали су акције прикупљање наоружања, то и држали су обезбеђења у тим затворима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи прикупљање наоружања, одузимање од некога?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Одузимање наоружања, одузимање наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то требао да одузима наоружања, чија је то дужност да ради, иначе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У нормалним ситуацијама то ради полиција, и у миру ради полиција. У рату то треба да ради војна полиција јединице која је надлежна за ту територију, а не

територијална одбрана, такозвана територијална одбрана која и није обучена за то. Та територијална одбрана није обучена за то. То треба да ради војна полиција, односно војна полиција из Друге гардијске, пролетерске гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете чули сте да је Милан Радојчић командант територијалне одбране. Од кога Ви то чујете и да ли сте се наредних дана уверили да тај човек заиста фактички врши ту функцију?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо, ја нисам имао уопште потребе да се уверавам у то. Ја нисам био надлежни старешина да се уверавам у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам тај човек долази на те састанке, да ли је присутан он на тим састанцима?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, долазио је на понеке састанке, није присутан био на свим састанцима. Ја се не сећам тачно када је он на ком састанку био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, рекли сте да је Љубан Деветак defacto био командант села.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, defacto командант села?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Зато што се све, сви догађаји, да тако кажем, за село везани су за њега. Сви људи који су на неки начин са неким контактирали из власти или из било чега, они су се обраћали Деветаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По којим питањима?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: По питањима да их неко малтретира, да их није малтретирао и тако даље. Код мене нико није дошао, нико, ни да се жали, нити да се похвали, нико није дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли је тај Деветак носио униформу, да ли је имао оружје?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја га нисам видео са униформом. Ја сам га видео стално у цивилном оделу, један сако је имао на себи, мислим да је имао сиве панталоне на себи, возио се у «Лади», овај, «Лада» обична, «Лада», бела «Лада», знам да је била, према томе, ја њега нисам виђао у униформи. Ја сам његову униформу само прочитао из ових ваших списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је имао неко оружје?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Откуд ја знам, госпођо, да ли је имао оружје. Није то преко сакоа, обесио ту, аутомат или хеклер или не знам ни ја што. Да ли је он имао за појас заденуто, али претпостављам да у таквим дејствима да је било нормално да има неко оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли се он Вама лично представио као командант села?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то рекао, ја сам командант села, коме је он то командант?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, он је навече, он је навече мени на састанку 14.-ог објаснили су ми ко има коју функцију у селу. Тада сам ја од њих, од њих дознао да је и Девчић Милан за полицију, да је Радојчић Милан за ово, а да је Деветак defacto командант тог села, односно и председник села и овај директор задруге, то ми је објаснио. Постоји једно, ја сам из ових транскрипата читао, да Девчић Милан наводно није био командир полиције, да је то био Воркапић, међутим, Воркапић је мени лично тај који је погинуо, лично рекао да је он командир затвора и био је велики незадовољник уопште у контактирању, на састанку, у разговору са мном, био је велики незадовољник због тога што у том делу власти није добио никакву функцију, односно добио је неку најгору функцију тамо, овај, коју је могао да врши ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте се Ви тих дана док сте боравили у месту Ловас, уверили да је Љубан Деветак defacto командант села?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам на основу чега, госпођо Ви то тврдите да сам ја, да ли сам ја требао да идем да га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да га гањам тамо по селу, шта да видим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте присутни, кажете, састанцима?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он на тим састанцима председавао, да ли је он држао те састанке? Ко је на тим састанцима био главни?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ако је Љубан Деветак предавао рапорт, рапортирао је неком Вељовићу тамо, који је наводно постављен са војне стране од стране Лончара за неког команданта. Зашто га је поставио, ја не знам, тог Вељовића, а то је био командир чете Лајковац, то је био тај полицајац тај бивши начелник СУП-а. Ако је Деветак њему морао да рапортира, Деветак је морао однекуда да добије податке од некога, шта ће том човеку да рапортира. Према томе, Деветак је износио као и сви остали, на састанку, оно што је хтео да износи, што је хтео, да могу ја да чујем. Ја сам на тим састанцима председавао првог дана 15.-ог и словима 15.-ог, када сам позвао те командире чета, када сам позвао командира тенковске чете, када сам позвао и њих, ове из власти, да дођу и да се чују између себе, да ја чујем које проблеме, које проблеме имају те чете, те јединице ту у селу, да изнесу једна са другом. Ја сам на том састанку председавао и на том састанку када сам ја председавао, тада ми се телефоном јавља Љуба Јелић из улице Стјепана Радића број 2 и тражи, дословце тражи, неко ми је додао телефон тамо да ја то чујем, ја сам узео тај телефон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Љуба Јелић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Љуба Јелић је командир затвора, тај из Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког затвора?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, па Ви то мене стварно много питате, тамо је било толико затвора, они су бирали затворе, зар сам их ја бирао. Зар сам ја знао и зар сам ја могао да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, контактирате са њим, ваљда знате ког затвора је командир?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Са ким, са Љубом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Због чега бих ја њега питао ког сте Ви затвора, због чега бих ја то питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте питали, идемо даље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тај Љуба Јелић јавља дословце овако, то има и у оном транскрипту тамо, војници немају шта да траже у затворима без јединица ТО, мисли на локалне јединице ТО села, командири водова треба мало више да раде са војницима. То је његов, да не кажем ја, овај, његов дијалог са мном, са мном, на том састанку 15.-ог. Остале састанке ја нисам водио уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај први? Реците ми, да ли је после тог првог састанка 15. октобра уследило оно обавештење грађанима о коме сте опширно причали прошли пут?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту су присутни сви ови командири, да ли су ту били и командири?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, командири нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чета?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Командири чета нису били, они су отишли на свој задатак, вратили су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је присутан том састанку од 15. октобра после кога је уследило оно обавештење грађанима, ко је присутан?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, 15. октобра пре него што је обавештење послато, није присуствовао нико. То је договорено 14. октобра навече на састанку приликом упознавања, да се тај распис пошаље. Ја сам предложио зато што сам схватио да су људи у великој опасности, да не знају како се понашају и да им укажем на то, шта може да их снађе уколико се не понашају онако како је регулисано према борбеним правилима војске, а то је да пуцају из неког објекта, па се тај објекат руши и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо све слушали, реците ми везано за то, значи то је уследило после тог састанка од 14.-ог?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Од 14.-ог. Ујутру сам ја, ујутру сам ја тек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је присутан на том састанку, да ли је ту Љубан Деветак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту Милан Радојчић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту Милан Девчић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, оно обавештење које је уследило, да ли.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јел ту Воркапић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Воркапић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Воркапић ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још присутан?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Е не знам даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли то садржај оног обавештења Ви тек долазите у тај део, Ви и не знате шта се ту дешава?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Садржину тог обавештења, на основу чега Ви пишете оно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: На основу тога што сутрашњи састанак ујутру држим са мојим органима и они понављају то исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исте проблеме?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Исте проблеме. Но, проблеми нису били такве природе, такве природе, да би се не знам ни ја то тужилаштво на неки начин, како рече дрил или не знам ни ја, како је употребило термин ту, овај, да би се примењивале неке оштрије мере. То је било понављам Вам, само усмерено од стране свих предлагача који су били ту на то да се људи упознају са опасностима које вребају на основу, опет кажем, важећих правила, прописа, на основу регулатива команде дивизије која је издала регулативе, да се поштује полицијски час, забрана кретања у кризним подручјима и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, интересује ме из тог обавештења, одакле оно да се обави евакуација становништва? Ко је то Вама предложио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Лично Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он Вама објаснио откуда то сада евакуација?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ништа ја то нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада евакуација?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то нисам ништа испитивао, зато што нисам, ја то једноставно нисам био надлежан да то испитујем. То

није било моје обавештење, госпођо, ја сам био само онај који је познавао прописе војне, који је познавао регулативу од стране команданта дивизије, од стране команданта бригаде, познавао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вама рече Деветак, како евакуација, откуд он, са ким он то договара?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мене је то збунило у том тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте га питали, чекајте, сада како да се евакуише становништво, шта је сада?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам тада мислио, тада мислио, ја Вам то поново кажем, да је то неки овај нека наредба, нека одлука, некога са врха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он то Вама рекао или сте Ви то само мислили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам мислио то тако, ја сам мислио тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, ко је предлагао да се тамо уништава приватна, друштвена имовина, ко је то предложио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била Ваша идеја или је то била идеја неког другог?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте Ви прочитали добро онај распис. Не желим да Вас нападам, али ако прочитате то добро, пише тамо, да ће бити уништена она имовина приватна и друштвена, из које се дејствује, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то пише у једној другој тачци. У овој тачци где пише «уништење друштвене и приватне имовине», пише горе да се «уколико се настави са оружаним провокацијама». А после се наводи још једна тачка. Мене интересује, да ли је то Ваша идеја или Вам је неко то предложио или сугерисао то уништење имовине?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нико мени није предлагао уништење имовине. Предлагао ми је уништење имовине онај који је из те имовине дејствовао. Тај је предлагао и одлучивао о томе, онај ко је провоцирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте сами решили да унесете у текст тог обавештења?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ратни суд у Ловасу, то сте напоменули у оном обавештењу, да ће се ратни суд у Ловасу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да, јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд то, какав суд?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јасно ми је то. Такав суд не постоји defacto не постоји такав суд, нити може да постоји. Он може да, зна се како се оснива ратни суд, зна се како се оснива ратни суд и где се оснива на ком нивоу ратни суд. Значи, уколико дође до такве ситуације,

да је то масовно, онда тај ратни суд мора да дође ту на место, а не да се ти људи тамо транспортују не знам ни ја, педесет и сто километара до тог ратног суда. Значи, ратни суд мора да буде ту у Ловасу, мора да буде ту у Ловасу, да расправља о тим питањима, ако је то за ратни суд.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Вама идеја да напишете у том распису да се успостави ратни суд у Ловасу, Ви знате да не може у том месту да буде суд?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Он може да буде ту, суд, ако се, поново кажем, ако има толики број предмета или толики број затвореника, да се позове и да дође да у том месту ради и одлучује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то сами, да ли је то Ваша идеја била?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То није моја идеја, него је то такав поступак, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Вама неко предложио на том састанку?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: На том састанку није, то је мени предложила академија, то је мени предложила наука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, расчистили смо ово. Да ли су Вам неке сугестије и предлоге давали Милан Радојчић и Милан Девчић, везано за писање овог обавештења?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Давали су само предлоге који су се тицали издавања пропусница, онда овај тако, забране кретања, поштивање забране кретања и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде тужилац у оптужници пише да су Вама Љубан Деветак, Милан Радојчић и Милан Девчић неистинито представили да се по селу дејствује?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била неистина или је то било истинито?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је била истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте причали да се дејствује са обода села, снајперисти, два, три, има их, није сто, али два, три.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац овде каже да су они Вама нешто неистинито представили, да је оружаним провокацијама ови одбегли, да ли је то било истина?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, то је била истина. Ја ћу да Вам кажем, како је било. Била је истина, јер су мени командири којима сам највише веровао, то исто рекли, и један командир и други командир и трећи командир, сви су ми то исто рекли. Госпођо, то је била истина и после 19.-ог када Вам пуковник који је примио од стране ових после, који је примио после дужност у селу, после одласка војника

из овај из Ваљева, па каже овако, «током боравка моје јединице у Ловасу, готово сваке ноћи је дејствовано према селу са спољњих ивица села. У једном од тих инцидената, један војник је рањен, један је погинуо». Значи, то нису, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је значи била истина.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим Вас само нешто да разјаснимо, молим Вас да разјаснимо, а то је провокације. Шта је заправо провокација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте ми, одговарајте директно на моја питања, после ћете допуњавати Вашу одбрану. Реците ми, ово обавештење грађанима, да ли је то неки добошар ишао па то обавештење ту по селу причао или је то било негде истакнуто, јавно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то мислим да је било истакнуто јавно. Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, не знам, госпођо, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте Ви, ко је Вама прекуцао ово обавештење?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је прекуцао обавештење војник који је радио тамо на радиостаници у Месној заједници који је био радиотелеграфиста и радио је на једној радиостаници са којим је одржавао везу, не знам са ким, углавном имао је уговоране везе, уговорене везе, ја нисам успео да дознам уопште са ким одржава ту везу, он је то наређење прекуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неко потписао?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како преписао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потписао доле?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Потписао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко доле у потпису, шта је доле стављено?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Пише, војнотериторијална команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Села?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Војнотериторијална команда села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је то потписао и да ли је потписао?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја га нисам потписао, ја га нисам и не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то требало да потпише?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И не знам да је потписао неко, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је требало да потпише?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Једноставно не знам ко је требао да потпише, требао је да потпише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате, Ви правили обавештење, доле ставили све, овај човек прекуцао, ко је то требало да потпише?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ваљда је требао да потпише командант села који је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Или председник села или не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви правили нешто, а не знате ко треба да потпише?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам правио то за власт, ја нисам правио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате ко то доле треба да потпише, чим сте ово сачинили, срочили, доле пише војнотериторијална команда села Ловас, ко је то требао доле да стави потпис?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, војнотериторијална команда села овај је већ фигурирала дуже време, пре мог доласка ту. Они су се, да ли су се самопрогласили или их је неко одредио, или, ја то заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све је то мени јасно, Ви сте причали. Ја Вас питам, ко је требао доле да стави потпис испод овога?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Вероватно Љубан Деветак, вероватно Љубан Деветак или ја не знам, ја не знам на коју је дужност опет одређен овај Влајковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је добовано то по селу, да ли је ишао добошар и читао наглас?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам то дао некоме од њих тамо и то је некоме дато. Дато је том, из транскрипата сам ја нашао да је то тај Шелебај, добошар. Ја тог човека никада видео нисам, никада видео нисам у животу, тог Шелебаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да он иде и да оглашава то по селу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, откуд бих ја, зашто бих ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били тада?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам вероватно, то је био који 15.-ти, па сигурно сам био негде у обиласку јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како бих ја то морао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да он то иде и да чита то обавештење по селу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, како бих ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили да је то негде окачено?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким јавним местима?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, по којим јавним местима, да ли је окачено на бандери, госпођо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ја Вас питам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам, то није било моје да ја сам као неки човек који није надлежан за то уопште, ја за то нисам уопште био надлежан, да ја идем да контролишем сада да ли је то обавештење окачено или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Ваша намера била када сте га куцали, шта ће то обавештење, где ће са њим, да ли да се оглашава, где да се постави, шта?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, када сам предлагао, када сам предлагао то да се напише тако једно обавештење, да би се спасиле главе људи, да би се спасиле главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми је све јасно, слушали смо, ја Вас сада конкретно питам, шта је Ваша намера била, где то обавештење да се?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да се негде излепи, пошто је у више примерака то урађено, обавештење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По селу негде?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: По селу, свакако по селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми даље, кажете 16. октобра 1991. године Ви идете код Лончара на састанак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незвани сте дошли, кажете и тако даље?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете Ви, иде, кажете, Дарко Перић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Дарко Перић иде, Дарко Перић 16. октобра није у Ловасу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То није тачно. Дарко Перић је био, Дарко Перић је био тог дана на састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, реците ми, када је Дарко Перић дошао у Ловас?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, зашто идете Ви код Лончара, зашто не иде Градимир Вељовић, зашто он не иде тада?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам чисто ишао овако из интересовања неког, да видим шта ће одред да добије од којих задатака, на основу онога што сам Вам раније рекао, а то је да евентуално замолим да не дође до некакве употребе нове или борбе неке и тако даље, ето само зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је ишао онај Миле Гавриловић, онај што је командир љишке чете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, то је био састанак, дослове пише у оперативном дневнику, састанак команданата и командира. Зашто он није био, ја то не знам, ја нисам био њихов

претпостављени да бих га ја контролисао зашто није био и да бих га ја звао на тај састанак који ја немам везе, који организује његова команда бригаде. То је била надлежност онога који га је поставио ту, који га је звао ту, да види зашто он није дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, из Ловаса са ким Ви крећете, када сте ишли у Товарник на тај састанак, са ким Ви крећете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Са чиме крећем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким, са којим човеком Ви крећете, да ли само Ви и возач?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не само ја, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Из Ловаса креће Дарко Перић, ја и Деветак. Деветак тамо није, нисам га видео на том састанку. Зачудило ме је зашто је Деветак уопште у том транспортеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, како Дарко Перић ту креће са Вама из Ловаса, када сте и Ви а и други учесници у поступку и многи сведоци изјављивали да је Дарко Перић дошао 17. октобра 1991. године у Ловас? Како он сада креће ту на тај састанак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, Дарко Перић је дошао пре у Ловас. Ја Вама не могу то да докажем, немам са чим да Вам докажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, Ви мени испричајте Ваша сазнања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Дарко Перић је дошао пре, пре, Дарко Перић је дошао 16.-ог, најкасније, 16.-ог када је од тог дана, када је тенковска чета повучена из Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо на овај 17. октобар, шта се ту дешава тог дана 17. октобра? Ви прошли пут рекосте у Вашој одбрани, 17. октобра 1991. године ујутру није био састанак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међутим, у Вашој бележници и у Вашој одбрани из истраге, тај састанак је био, Ви сте истражном судији читали бележницу, читали шта је било на том састанку, зашто сада мењате одбрану?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја сам Вама јасно рекао претходни пут када сам саслушаван, да је могуће да неки датуми тамо нису тачни, јер сам те датуме допуњавао према сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте ми тако рекли. Рекли сте, све је то тачно што пише у бележници, само једно име сам можда допунио, па ме истражни судија Дилпарић, то је констатовао, па ми реците, зашто сада мењате одбрану да 17.-ог ујутру није био састанак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, зато што се састанци нису одржавали ујутру. Једини састанак који се одржао ујутру, то је био 15.-ог састанак. Према томе, састанци се нису одржавали ујутру уопште.

Због чега би се, јер је тамо, јер тамо људи који су тамо, они само треба да састанче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, то пише у Вашој бележници, а истражном судији сте потврђивали да је то тачно и да је био тај састанак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја Вама кажем да тај састанак 17.-ог није ујутру није био, и 17.-ог ујутру, од 17.-ог ујутру ја сам отишао код у обилазак чете, после тога даље према Товарнику, па према Шиду, да тражим спас и оно остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде чак читали истражном судији и постоји копија те Ваше бележнице.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Коју сам ја дао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не доносите у суд, добро то је Ваш разлог, не морате, али копија постоји, постоји Ваше читање и на том састанку пише: «Зваћу појачање једне чете и треба ми смештај».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Није зваћу, него тражићу, госпођо. Прочитајте добро, тражићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тражите Даркову чету да дође, шта?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тражим, нисам тражио, нисам тражио. Намеравао сам да тражим, обзиром да је тенковска чета већ данима фигурирала међу војницима овим територијалне одбране, фигурирало је то да је тенковска чета да напусти Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога ћете то звати, па да Дарка Перића чета дође у Ловас, кога то треба да зовете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Треба да зовем овога Лончара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га звали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Од Лончара треба да тражим да он, да дође да би појачао обезбеђење тог места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте звали Лончара?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, нисам га звао, јер у међувремену је уследио тај састанак 16.-ог. Госпођо, када је он регулисао да се, да уместо тенковске чете дође та чета тамо, јер је тенковску чету извукао одатле само због попуне и припреме за наредни задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Даркова чета дошла у Ловас?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Откуд ја знам како је дошла у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, овде исто под тим датумом и то у бележници и то сте читали истражном судији, на том јутарњем састанку 17.-ог, стоји констатација «никакве акције самостално, за све мора ја да знам, да би их синхронизовао».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно, зато што сам видео да се овај ту изводе неке, неке акције које су ван контроле. Тачно је то, јер ја сам нешто као човек, не као војник или оно, морао да предузнем. И ја

сам то морао да не кажем крајњу меру, ја сам ту на једном месту забрањујем чак рекао, значи искористио сам то што сам човек, што сам потпуковник, што сам оно, да и такву меру учиним да се не би дешавало то што се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Написали сте овде «у затвору ради Милан и Љуба». Ко је то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је Јелић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је овај Милан?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Није Милан, Љуба, одакле Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан и Љуба, за Љубу кажете Јелић.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Љуба Јелић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је овај Милан?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја претпостављам да је то, Милан може само да буде ТО, пошто је ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Милан Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде сте констатовали као присутне на састанку том, Љубан, да ли је то Љубан Деветак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан, који је то Милан? Да ли Ви знате који је то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ту је два Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте на више места у бележници уписивали Милан, присутан састанцима. Који Милан?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесте. Ту су два Милана, да ли је то Девчић или Радојчић, ја стварно не могу да Вам кажем, јер се не сећам, то је било много година отуда. Знам да је овај, да су обично била обојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обично била обојица?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зашто сте само једног констатовали, само једног Милана констатовали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Вероватно је тада био само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате који?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови Бата, Љуба, Ступар, Веља?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То су били људи који су водили ове групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ваљда Веља водио групу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Веља?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Веља овај са састанка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не сећам се сада који Веља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Али само да Вам кажем ово, овај, то су људи који су долазили тамо, који су се, малтене, сваког дана мењали. Ја уопште нисам био у позицији, нити је моја дужност налагала то да ја проверавам ко тамо од њих, ко тамо те, од тих добровољаца долази. То је била ствар надлежне команде бригаде, да она успостави контролу ко тамо долази ко одлази. Ја нисам знао ко је тај «Душан Силни», ја нисам знао никога тамо ко је и коју дужност врши. Ја нисам знао где они станују, шта раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то нисте знали, одакле Ви да ово упозорење грађанима, обавештење, Ви тек стижете у Ловас?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Ви то пишете, постоји командант Друге бригаде, Душан Лончар, зашто он ако он није нашао за сходно да тако нешто ради по овим местима, откуд Ви се нађосте да Ви пишете обавештење?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, нашао сам се само из тог разлога, што сам желео тим људима да помогнем. Дословце да помогнем, да им укажем на регулативе које је и војска регулисала, које има по правилу регулисано и које има остало. Никаква намера ми није била да те људе малтретирам, да не знам, шта радим. Ја сам то своје опредељење да заштитим те људе тамо исказао још у Чаковцу, када сам Дарку Перићу на основу неких сазнања која су била тамо, Дарку Перићу предложио мере које ће да предузме да би заштитио материјална средства, тамо у том селу и да би заштитио људске животе, јер су једног човека старога убили без везе. Оценио сам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде сте исто на том јутарњем састанку 17. октобра уписали «затворенике камионима у Партизане».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је неко рекао да ће затвореници бити пребачени у Партизане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који затвореници?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Затвореници ти ваљда из тог затвора, из тог економског дворишта, да ће они бити пребачени у Партизане. Ја сам знао да на територији постоје такви затвори и да се из тих затвора неко наређује, неко наређује, да се из тих затвора људи пребаце не знам ни ја, за Шид, за тамо где се то пребацивало већ. Ја сам то знао, јер сам знао да је Перић Дарко из Чаковца пребацивао једну, да ли је група то, да ли колико је људи било, из Чаковца пребацивао по нечијем наређењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви распитали, чији су то затвори, да ли су то војни затвори, цивилни затвори, шта је то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, то су били затвори, које је формирала месна власт у договору са неким сигурно. Према томе, није моје било да се ја распитујем о тим затворима и да ја проверавам тамо неку команду, да ли је она то урадила по правилу или ван правила. Значи, мене чин потпуковника није обавезивао на то да ја успостављам контролу над командом бригаде, над командом дивизије или органима који раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде сте на 19. страни те Ваше бележнице уписали «видети за један вод војне полиције, јер велики број људи има у затвору».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је на основу тога што је предлагао још онда Воркапић, када је предлагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели за тај вод војне полиције?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели за тај вод војне полиције, да ли сте тражили војну полицију да дође?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, нисам је тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам је тражио, зато што нисам имао шансе. Ја сам отишао да тражим помоћ, да тражим помоћ на основу тога у бригаду и дошао сам до Камбера 17.-ог тачно, дошао сам до Камбера, то је оперативац у наставно-оперативном одсеку. То је човек који је био на тенку, овај, када су улазили у Ловас, овај, дошао сам до њега и питао сам га, можеш ли, јер се познајемо, врата у врата станујемо у кући, у згради, питао сам га, «можеш ли Камбер нешто да помогнеш, бре, да тамо пошаљеш нешто полиције»: Знао сам да имају чету полиције у формацији, знао сам да имају, «да ли можеш да пошаљеш неке људе тамо да се помогне, да се реши питање прикупљања тог наоружања, да се то смири и тако даље».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му помињали те затворе, затворенике и то, Камберу, да ли сте то причали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, Ви у овој Вашој бележници не уписујете да сте од Камбера тражили војну полицију, него кажете, «око 16 молио Камбера за три тенка за ујутру». Тражите неке тенкове од Камбера?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тенкове за ујутру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То пише у Вашој бележници коју сте Ви читали наглас, да сте тражили тенкове од Камбера, не тражите војну полицију?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, тада сам тражио војну полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде, ја Вам предочавам шта пише у Вашој бележници, па ми Ви реците, да ли сте тражили те тенкове од Камбера и ако јесте, због чега?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Можда сам узгред, можда сам узгред рекао да тенкове наводно, зато што су ови отишли, да би послао друге тенкове тамо да замене ове тенкове, да би се ситуација смирила, јер су људи обећавали да ће да побегну, уколико тенкови напусте територију. И ја то заиста не знам да сам ја написао тенкове тамо, то можда, можда. Да ли сте Ви то, ја то једноставно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, то сте Ви прочитали из Ваше бележнице истражном судији.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Наћи ћу у транскрипту, па ћу да проверим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно тражите, ја знам напамет Ваш исказ из истраге. Све што сте изговорили, ја знам шта сте рекли. Реците ми, у вези овога тог 17. октобра, на том састанку јутарњем, који Ви сада негирате, да ли је било договорено окупљање ових затвореника у задрузи?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не. Није било ниједном речју поменуто уопште то, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није помињао?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ниједном речју, никога, ниједном речју никада ни на једном састанку, ни на једном састанку није поменуто притварање, групно притварање затвореника у задругу, никако, никада, нико, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није то споменуо?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нико, никада, нико никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се стави неки народ у изолацију, Хрвати, мештани да се скупе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, нико никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта би када Ви дођосте из Шида и Товарника?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И када ја дођох поподне, ја чујем да су их позатварали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли питате Ви, ко то нареди, ко то одлучи?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Питам ја, госпођо, питам ја и добих одговор да је то Воркапић наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Воркапић наредио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога добисте тај одговор? Кога сте питали и од кога сте одговор добили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ту сам добио у Месној заједници, ја не знам од кога сам питао и од кога сам добио, али сам некога питао ту у Месној заједници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Некога питао и неко Вам рекао?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни кога сте питали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Одакле бих после седамнаест година, госпођо знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте после се распитивали како то имали смо састанак ујутру, сада одједном, што није то било на састанку? Да ли сте питали Љубана, да ли сте питали некога?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не. Ја Љубана нисам виђао Бог Вас пита када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што то није дискутовано на састанку, то је велики корак, окупља се осамдесет људи на неком простору?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја Љубана нисам виђао Бог Вас пита, једино на тим састанцима навече када је било. Према томе, ја сам сигурно питао зашто је то урађено и ко је то, сигурно на том састанку који је навече био, а не који је преподне. Ја сам у 5 сати ту негде око 5 сати, можда и касније, већ је сумрак почео да хвата, стигао у Ловас из Шида и тада сам дознао то. Навече сам питао зашто је то урађено, каже, па провокације су и ово, да видимо да ли они пуцају то, овај из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том састанку, вечерњем, овде сте констатовали у бележници и ту бележницу читали, кажете, «био је присутан Љубан Ступар, Љуба, Бата, Дарко, Милан?»

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питасте ли Ви Љубана и тог Милана, за кога не знате ко је, шта је бре ово, откуда ови људи, какво је ово скупљање, чуо сам да су затворени?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја опет Вама морам да понављам неке ствари, ја нисам био тај који контролише рад месне власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да сте требали Ви да контролишете.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, уопште, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити Вас то питам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Вас питам, пошто сте чули да су људи затворени, да ли сте њих питали, ко је то одлучио, шта је, да ли питате Љубана, откуда?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А они ће то, госпођо да ми кажу, ја сам одлучио, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао у вези тога?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, речено ми је да је Воркапић одлучио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Воркапић одлучио, то Вам је Љубан рекао?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они се сложили други или шта?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то командир затвора одлучио да затвори ту пола села, осамдесет људи да скупи?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Откуд ја то, госпођо, па то је могао да нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви запитали као један потпуковник, као неко, како то одједном сада, јутрос смо имали састанак, сада одједном без мог неког, нисам ту био присутан, сада одједном?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ког мог? Па, схватите Ви да ја нисам командовао тамо, госпођо, да ја нисам утицао на њих тамо, нити сам могао да утичем на њих. Ја нисам био надлежан да контролишем њихове акције, њихове. За мене је то било што су они урадили или интенција са неке друге стране, односно препорука са неке друге стране или њихова самовласт. Тамо је могао те људе да затвори ко је хтео. То није морао да буде Љубан, то није морао да буде Девчић, то није морао да буде, значи ко је хтео могао је да каже, да каже, не знам Шелебају или некоме тамо да те људе позатвара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овом састанку том вечерњем, Ви овде кажете, «одлучено је да се људи задрже у некој економији, да се види да ли ће се мање дејствовати»?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је мени тако речено и ја сам тако и записао, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одлучио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко је то одлучио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ви констатујете «одлучено», ко је то одлучио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ко је одлучио, ко је могао да одлучи тада? Ко је могао да одлучи, него впаст у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, господине Димитријевићу, нисам ја била у Ловасу него Ви, били присутни том састанку.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, затвор није моја ствар. Притварање није моја ствар. Узимање оружја није моја ствар, апсолутно није моја ствар. Према томе, одлучује онај ко је имао надлежност да то одлучи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, Ви сте овде констатовали «одлучено». Ко је то одлучио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, сигурно је неко од тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате, били сте на том састанку, на коме се о томе прича и ко је то одлучио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја Вам то заиста не могу да кажем сада да се сетим да ли је то рекао Девчић, да ли је то рекао Воркапић, да ли је то рекао, али тврдим, мислим да је то рекао Воркапић, поново Вам кажем, не зато што је он мртав, него зато што је он могао тако нешто да каже, јер је то чисто полицијска радња. То није радња војна, притварање, изолација или тако нешто. То је полицијска радња, то је онај ко је у полицији радио могао да тако нешто измисли. Ја то никада нисам ни чуо, нити прочитао у неким књигама о таквој некој акцији или неком таквом, активности некој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте написали.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Или некој изолацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На истом том, бележници овој Вашој, са тог истог састанка, каже, «у Овчарник се иде око 10 часова».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Где у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овчарник.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Осладић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Овчарник се иде око 10 часова», тако сте прочитали истражном судији. Шта је то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја Вас не чујем шта ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Написали сте овде у овој Вашој бележници, састанак од 17. октобра 1991. године у 18 часова – «обезбеђење остаје исто», испод тога, «у Овчарник се иде око 10 часова».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не чујем место, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овчарник?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А у Овчарник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, то је то када овај, када сам ја Перић Дарку напоменуо, напоменуо, да треба да крене тамо у то извиђање тог терена, да то буде негде око 10 часова уколико се одлучи да иде уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ово код «Борово» фабрике?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је поред «Борова» фабрике, то је поред «Борова» фабрике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви овде пишете у бележници «у Овчарник се иде око 10 часова». Завршена ствар, значи иде се у Овчарник?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У Овчарник није се ишло. Није имало разлога да се иде у Овчарник уопште. Ја сам то написао, јер се ту пролази поред Овчарника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се није ишло?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Није се ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, поред «Борова» фабрике, да ли је то ово где су после ишли?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Поред «Борова», поред «Борова» и поред Овчарника, то је територија поред Овчарника, која је поред

винограда један део, где је требало да се иде у извиђање, у извиђање, понављам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то није ова акција после што су ишли у извиђање?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то није ова акција после што су Ваљевци ишли?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Него која је то акција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је та акција коју су они требали да иду, у коју су требали да иду, ако се одлуче да пођу на ту акцију, коју сам им ја предлагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то акција што су сутрадан ишли?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, зашто у Вашој бележници пише «у Овчарник се иде у 10 часова»? Ви сте већ ставили и време, 10 часова, све, а мени причате на прошлом претресу да је Дарко требао да одлучи? Ако је Дарко требао да одлучи, што сте фиксирали време и навели да се иде у Овчарник?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Време сам фиксирао због тога што је то најбоље време, најпогодније време, да му предложим то, јер сам мислио и знао сам да Дарко то не зна да спроведе, па сам хтео да му предложим на који начин то да изведе, ако се одлучи да иде, поново Вам кажем, ако се одлучи да иде. Нити сам знао да ли има снаге за то, нити сам знао да ли има људе, нити сам знао на који начин ће он то да уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мени на прошлом претресу причате, то није била акција претреса терена.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Није била акција претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него извиђање терена?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Извиђање терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој бележници и од 17. октобра 1991. године у 18 часова и од 18. октобра 1991. године у 8,30 часова, помиње се претрес терена, извиђање и претрес терена? За ову акцију код «Борово» фабрике констатујете да је то претрес терена? Зашто сада мењате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не мењам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији сте исто рекли да је претрес терена'

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не мењам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сада кажете да је то само извиђање?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је извиђање било, ја поново наглашавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте писали претрес?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако сам уписао претрес терена, ако сам уписао претрес терена, то није био претрес терена усмерен на људе, то је било претрес терена само на тражење, ја сам Вам то рекао, чаура, на тражење заклона, на тражење места одакле дејствују ти такозвани снајперисти. Значи, то није било усмерено на људе, да се претресају, да се траже људи, јер то војска не зна да ради, то полиција зна да ради. Према томе, то није начин дејства уопште начин дејства војске, само ради прикупљања материјалних доказа, због тога је тамо се ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете да ми одговорите на ово питање, да објасните, зашто сте у тој бележници и истражном судији причали да је то претрес терена, а прошли пут када сте овде на претресу износили своју одбрану, рекли да је то само извиђање? Да ли можете да дате то објашњење?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја Вам поново понављам, то је било извиђање. Можда сам, можда сам, дозвољавам, ја написао лапсусом, овај, да је то претрес терена, то је, ја Вам поново кажем, претрес терена је био претходног дана 17.-ог извршен ту од стране одреда из Друге шајкачке бригаде, према томе, није било потребе да се врши претрес терена за људима, за људима, јер ту није било наводно база неких које сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи то је био лапсус. После тај лапсус и код истражног судије и све. Реците ми, овде сте констатовали присутан Љубан, Ступар, Љуба, Бата, Дарко, Милан, као што смо већ рекли и да ли је опет за овог Милана, знате ли ко је то био за овај састанак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, не, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или опет не знате ко је?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не могу да кажем да је то био, неко од њих двојице сигурно је био, 17.-ог, 17.-ог, само, молим Вас, да се подсетим. 17.-ог је био Милан Радојчић, 17.-ог је био Милан Радојчић, јер на том састанку после састанка ја сам Дарку рекао због тога што нисам кажем Вам, ја нисам имао поверења више у ту власт, обзиром да сам чуо оно што сам чуо, да је на мене једанпут отворена ватра и то, да сам Дарку Перићу скренуо пажњу да сутра ако се састанемо, ако он одлучи да иде у то извиђање, ако одлучи да иде у то извиђање, да не би желео да ту буде Љубан и да ту буде Радојчић. То сам јасно, мислим да сам и записао у бележници то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објасните ми, како сте се сада сетили да је био Милан Радојчић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Због тога сам се сетио, зато што сам ово рекао, сада што сам Вам рекао, да сам без Радојчића тражио да буде овај да буде ово, сутрашњи састанак, сутрашњи разговор о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на том састанку било приче да ће територијална одбрана ићи у претрес терена у неки Дол?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Који претрес терена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неки Дол, то је један део који се налази, бар сте тако Ви причали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, јесте, то је део терена који се налази на западној страни села, негде отприлике од пута удаљено око шестстотина до осамстотина, од главног пута, шестстотина до осамстотина метара, можда и мање, овај, али испод Овчаре, испод Овчаре је тај део и то се прећу виногради, па од винограда је тај део који је незасађен са овим културама нормалним, значи, није засад, то је обично шибље, обична, ниско дрвеће, ниско растиње и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи, то је тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви на основу тога сећате да је Милан Радојчић био на том састанку?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сећам се да је био на том састанку, знате, овај на основу чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: На основу тога што сам тада чуо, то нико није могао други да каже, сем Милана Радојчића, да ће они ићи сутрадан, јер сам их ја питао, где се ангажујете, где се ТО ангажује, да ће они сутрадан ићи у подножје тог терена, у претрес кућа односно прикупљање наоружања у том делу долине, Дола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено од оне детелине где је после било оно минско поље, колико је то удаљено?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, то тако, ја сам Вам рекао, око шестстотина метара сигурно има. То је на крају села, на северном делу села, али са западне стране. Ето, па сада колико је село дуго, ја то заиста не знам, али је то на тој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте уписали «договор ујутру да се акција не провали, присутни само они који ће у акцију без Љубана и Милана».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ево видите, ето видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто без Љубана и зашто без Милана и ког Милана?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Зато што им нисам веровао, Милана Радојчића. Зато што им нисам веровао, зато што сам мислио да ће они да нешто, да нешто направе, јер кажем Вам, сумњао сам да су и они направили заседу онда када сам ишао прве ноћи на спавање, сумњао сам и до краја ме то није, сумњао сам и због тога што сам чуо да сам предложен за одстрел и једноставно сам сумњао у њих, тако да нисам нисам хтео, а друго, за сваки податак има наређење команданта дивизије, да се сваки податак који се од њих добије, проверава, проверава. Ја сам овај на основу тога и неку своју формирао, неку

своју сумњу у односу на те органе и на ту власт и на све оно остало, без обзира што сам их ја поштовао, без обзира што су они били легални, легализовани од стране некога, ја не знам кога, али су били признати, јер их није дирала бригада, није их дирао нико, значи они су били defacto признати, без обзира на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули у Вашој одбрани. Сутрадан ујутру, 18.10.1991. године у 8,30 часова, како сте у бележници уписали.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су дошли Милан Радојчић и Љубан Деветак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Милан Радојчић тада није био ту. Деветак је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сада овамо кажете да не буде присутан, сумњате, како сада он присуствује?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То ме је зачудило, али, шта сам ја ту могао да урадим тада у том тренутку. Да кажем, Деветак, ти се склони одавде, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао од ових? Овде кажете чак из ове фотокопије чак није ни јасно да је Деветак ту био присутан, Бата, Ступар, Ајкула?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Онда је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Деветак или није био?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Деветак или није био?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сигурни да је био или нисте сигурни?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, нисам, нисам сигуран да је био Деветак, нисам сигуран да је био Деветак, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде сте констатовали «задатак претрес терена у вођњацима».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Претрес терена», откуд сада претрес?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, како би то требало другачије да се каже, овај, по термину, ако се тражи, ако се траже тамо неки делови или нешто, овај, можете мало воде, молим Вас. Ако се тражи, ако се неки докази траже и ако се прикупља материјал неки, како би то требало да се назове? Ја сам то тада назвао да се то претресе и да се погледа где је шта то распоређено, одакле, поново Вам наглашавам. Тражено је изричито место одакле се дејствовало по селу, изричито место, према томе, да ли је то заклон, да ли је то чаура, да ли је то поломљено грање и направљен тамо неки, нека маска или тако нешто. Значи, тражило се то, да би се евентуално ако неко одатле дејствује по припремљеним елементима са малим минобацачима од 60 мм, гађало по том месту одакле се оглашава тај са ватром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде сте рекли, «овде ће Бата и Ступар да изаберу неколико својих најбољих људи (Јоца»».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, ко је то Јоца?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Бата је био, који Јоца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Бату сте објашњавали прошли пут.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Бата, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте њега замолили да неке најбоље своје људе одабере за ту акцију?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иде овамо Ваљевцима да?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да иде са овима да их охрабри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Чисто да их охрабри и да их буде више.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Извините, да ли можемо да направимо паузу, пошто видим да мој клијент нешто није концентрисан на оно што прича, па било би у његовом интересу да направимо малу паузу петнаестак минута, па да настави свој исказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете, господине Димитријевићу да правимо паузу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, зашто не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 10 часова и 55 минута и биће настављен у 11 часова и 15 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 11 часова и 28 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, господине Димитријевићу, реците нам, пошто је у оптужници тужилац ставио да је овај одлазак на претрес терена била заједничка одлука Вас, Љубана Деветака, Милана Девчића и Милана Радојчића, реците ми, да ли је то тако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Моја, Милана Девчића, Деветака и, то је неистина. Према томе, никакве одлуке, никакав претрес, опет наглашавам, Ви то потенцирате, претрес, претрес, претреса није било. Било је извиђање терена. То је то. Можда сам ја написао то у неком сегменту или то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ово није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме, да ли је у предлагању одласка у такву једну акцију учествовао Љубан Деветак, учествовао Милан Радојчић и Милан Девчић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Откуд ја то госпођо знам. Ја сам био ту само до тог тренутка када је Перић Дарко одлучио да иде и када сам му, када сам му објаснио на који начин то треба да изведе, колико својих људи отприлике да поведе, да би то изгледало овако мало овај обимније, тридесет до четрдесет људи, то је чисто извиђачка патрола, извиђачка патрола, да се крећу полако, да иду изричито путем и тако даље. Према томе, ја нисам присуствовао даљем току догађаја и шта се дешавало нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мене занима, ово док је био тај састанак прво вечерњи, а после јутарњи, да ли је на том вечерњем састанку било какве предлоге у том правцу давао Љубан Деветак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је, пошто сте тврдили да сте се сетили да је Милан Радојчић био присутан на том вечерњем састанку, 17.10.1991. године, да ли је он давао неке предлоге?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Милана Девчића?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште Милан Девчић био присутан?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Девчић Милан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај јутарњи састанак што је био, Ви сте истражном судији рекли «присутни Љубан, Дарко, Бата, Ступар и Ајкула».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја опет кажем, седамнаест година је прошло, а друго, ја сам ту, поново Вам кажем, уписивао неке датуме и неке ствари које по сећању. Ја нисам то овај уписивао сам садржаје, али сам онда овај они присутни састанку, уписивао по сећању. Према томе, молим Вас да то схватите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не донесите ту бележницу Вашу да Вас то подсећа, због чега?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, та бележница је отишла код моје супруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Она је давала, она је давала ту бележницу неким адвокатима тамо, давала је сину, мувала се са том бележницом и сада када сам ја преко адвоката покушао да тражим ту бележницу да ми је донесе, нису могли да је нађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Загубила се?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Неким адвокатима, код неких адвоката је, да ли се изгубила, да ли је затурена, углавном нису могли да је нађу. Уосталом, ја сам ту бележницу, лично ја, ја, фотокопирао и доставио Већу за ратне злочине, ја, а не они. Касније, када је било саслушање код истражног судије, питао ме је «шта ти је то», «бележница», «дозвољаваш ли да прочитам», «изволи, баћо». Даље, «дозвољаваш ли да фотокопирам», «изволите фотокопирајте». Значи ништа нисам крио, једини сам ја, мада у транскриптима тамо, односно у оптужници стоји да су списи из неких бележница. То није истина тамо, то је најобичнија лаж, то је само из бележнице Димитријевић Миодрага, од дана када се почело са формирањем одреда, до дана када смо напустили Ловас, сви комплет из Ваљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ова констатација «овде ће Бата и Ступар да изаберу неколико својих најбољих људи (Јоца)», нисте ми појаснили, ко је то Јоца?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја Вам поново кажем да се не сећам ко је то Јоца, не сећам се ко је то Јоца, а да сам тражио да изаберу најбоље људе, због тога што би, да једноставно, овај, разбију страх код ових војника из Даркове јединице, овај, јер сам знао да се изузетно много плаше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, написали сте овде «може се водити и више мештана, ако се делите у више група»?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то значило?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То значи ако они да поведу четири, пет, то значи да је могао да поведе шест, седам, ако се деле у две групе, на пример. Ако је тај терен толико широк, да треба да га извиде по већој ширини, да поведу више њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када кажете више мештана, да ли се то мисли на мештане водиче или на?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: На мештане водиче, изричито на мештане водиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је било када на било ком од ова два састанка да су спомињани неки цивили, да се воде?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нема везе то уопште, никада, никада нигде није то напоменуто. Ко је то измислио и како је, зашто је поведено, ја то стварно не знам. Ту никаквих разлога није било да се ти људи воде тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте даље у овој Вашој бележници после овог догађаја навели «Лончар тражи изјаве ако може око 10 сати, хтео да ухапси Љубана, рекао сам да нема разлога».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно, тачно је то. Лончар је тражио изјаве тамо од команданата, од неких командира, Јосиповића, не знам, Влајковића, два сведока колико се сећам, два сведока војника неких који су учествовали у томе и тако даље. Он је то тражио до 10 сати. Ја сам му одмах рекао да то не може, то је немогуће, да се изведе до 10 сати, а рекао је да Љубана ухапси. Ја сам рекао да нема разлога, обзиром да ја нисам знао улогу Љубана у свему томе. Али моје је мишљење било да нема разлога и тако сам му и рекао како сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи, ни на основу неких овај података да сам ја имао или тако нешто, ја једноставно нисам знао његову улогу у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте исто навели, то Вам је истражни судија предочавао, «зобрањујем било какве акције»?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то сада забрањујете? Овде нама причате да Ви немате тамо никаква овлашћења?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја, госпођо, ја сам малочас Вама рекао већ на почетку овога, да Ви или било ко, мени неке термине и терминологију, коју 32 године ја интензивно употребљавам, ефективно, да тако нешто не употребим. Међутим, малочас сам Вам рекао, да сам као човек и као потпуковник, када сам осетио да је то апсолутно да је то безвезе све што се дешава, да је то без много везе, да је то просто немогуће, невероватно да се то дешава, ја сам онда морао и ту крајњу меру да применим, да кажем, забрањујем, једноставно тако, иако нисам имао никакву функцију, а нисам имао никакву функцију. Па, Ви сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, где се Ви налазите тог дана?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тог дана се налазим у Месној заједници и око Месне заједнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Месној заједници и око Месне заједнице?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви налазите када ти људи одлазе у ту акцију?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Налазим се око Месне заједнице, углавном да их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви тада радите, то је ипак једна велика група људи, четрдесет војника, па онда ти Хрвати који су били у задрузи, то је још толико, па онда, ту је пуно људи, пролази кроз село. Да ли су они пролазили кроз центар села?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Када пролазе кроз село, госпођо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Где они пролазе кроз село? Они не пролазе кроз село, они директно из задруге иду на пут. А то је главни пут који води одатле поред овај «Борове» фабрике, скреће ту, по обичном земљаном путу и даље продужава поред воћњака и долази до тог рејона који је требало извидети. Значи, ја нисам могао односно, односно, да сам ја био на неком месту где се може то да види, ја сам могао да видим колону која се кретала ка том објекту, али да сам био негде ван. Сигурно нисам био и нисам видео колону, нисам видео масу људи, нисам видео кроз село, које село, где. Они су прошли ван мене, апсолутно их нисам, апсолутно их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога и када први пут сазнајете за тај догађај?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Први пут за те догађаје сам сазнао у подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У подне када је неко је нешто пре тога рекао, да је била нека погибија, као тако, преподне то дознајем од Перић Дарка и од Љубана. Ко је пре, сада то рекао да се нешто десило, ја не знам, углавном Перић Дарко је дословце објашњавао да то као нико није крив, десило се случајно, неко тамо ушао, па тако нешто, у том стилу, а Љубан је овај нешто је питао, није тачно, није тачно да је питао да направи, како беше, мали Јасеновац. То једноставно није тачно. Да је то питао, не бисмо данас били овде уопште, да је то питао. Један би од нас сигурно, сигурно отишао. Међутим, Љубан је тада дословце рекао то, добро, објаснио је тамо колико је то људи настрадало, по његовом виђењу или по његовом сазнању, ја не знам, колико је било, углавном је дословце рекао то, да овај, добро, «било је што је било, ја ћу то да средим, то се више не сме да понови». То су Љубанове речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли питате Ви Дарка Перића, одакле цивили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо, ја нисам питао Дарка Перића одакле цивили, због тога што ја једноставно нисам његов претпостављени, оставио сам то одмах полицији и органима који су

задужени за то да то решавају. Значи, када је могао, по мојој процени, када је могао да тако то уради, ја немам шта са њим да разговарам. Уопште немам шта да разговарам са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте у овој бележници констатовали да је Дарко после тога објашњавао како је било по његовој верзији, «углавном нико није крив, дошло је из страха» и да је рекао «ко је наредио разминирање, не зна».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, вероватно да је то тако, ја сам Вам рекао шта је говорио, да је објашњавао шта је говорио и то разминирање да је рекао да, вероватно да је рекао да не зна ко је наредио разминирање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени, верујте, није јасно, зашто Ви њега не питате одакле ти цивили, јер ипак је био један састанак, други, договор неки да се иде путем, да се не улази у детелину, и сада одједном неки цивили, како Ви њега не питате, одакле, човече, ти цивили тамо, то ми потпуно није јасно зашто га то нисте питали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, да ли Ви знате да сам ја био апсолутно шокиран са тим када сам чуо, апсолутно у блоку. Ја то нисам могао да сварим, ја то нисам могао ни у сну да замислим да се тако нешто десило. И сигурно да га зато нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то били на неком ручку са Љубаном и Дарком или?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, то је било мислим да је била менза у овом, задружна менза тамо где су радници јели и оно остало, ту смо ми, овај, ту смо ми ручали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је Љубан тада помињао о неком малтретирању тих затворених људи?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо, нико, нико ниједном речју. Ни онај који је најпозванији, који ме познаје, кога сам ја водио кроз обуку тамо, са којим сам био стално, а то је Перић Дарко, ни он није нашао за потребно да ми каже иједним словцетом, једним словцетом да ми каже или да каже то, да је било шта било тамо у том. Ја сам то дознао само од неких војника, који су били тамо дати мени за обезбеђење, да је тако нешто било и дознао сам о неком боксеру, па сам морао Дарка да опомињем за тог боксера, наводно једног, али изгледа је било више боксера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте то констатовали у бележници, «Дарко, ти да смириш овог твог боксера», па онда у загради сте ставили «он је ударао само руком».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, то ми је Дарко рекао, он је ударао само руком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али исто сте навели «против Петронија предузети мере да се уклони»?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, то су ти присутни ту, овај, говорили нешто о Петронију неком. Односно, ја сам Петронија знао, ја сам Петронија једном у животу видео, али су говорили да је Петроније радио не знам ни ја неке тамо ствари и то и да предлажу, односно они хоће да га уклоне. Ја сам то што су они написали, то није био мој човек, то није био мој човек, то ни по каквој надлежности није био овај под мојом јурисдикцијом, да тако кажем, односно ја нисам имао никакву надлежност тамо над њима, према томе, ја нисам могао ништа друго да напишем, него да оно што су они рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али овде сте исто написали, «на ручку ми саопштио Љубан о погибији људи и неком малтретирању као и бодењу ножем, посебно неки Петроније».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте навели.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, то је то, вероватно је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте, али Ви кажете, није Вам то Љубан саопштио, него сте чули тамо од неких других?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја, тачно је, ја сам претходно то чуо од других, а и онда је Љубан то рекао, тачно је, тачно је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пре него што Вам је он саопштио, чујете и од других људи?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нешто. Реците ми, тим састанцима тај 17. октобар у вечерњим часовима и тај јутарњи састанак, ко је ту председавао на та два састанка? Ко је ту водио тај састанак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам Вам поново то рекао, ја те састанке нисам водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је водио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Те састанке, те састанке, ја не могу прецизно да кажем да је водио Љубан сваки састанак, али је Љубан водио сваки, скоро сваки састанак, тај. Тада се није водила нека забелешка, нека евиденција, нека, тај састанак једноставно није био састанак, то је било информација, да тако кажем, о томе шта су те јединице из места, месна власт и оно шта су радили у току дана и које задатке, ја сам обично потписивао, је ли, а шта радите сутра или тако нешто, овај, да бих знао, једноставно да бих знао шта сутра раде, овај и они су људи одговарали оно што је, што су питани, много нису говорили, јер вероватно нису имали шта много да говоре, према томе, није ту била нека посебна процедура, прозивка нека или да узме дневник Димитријевић као што Ви овде код суђења, да ли је присутан тамо, тај присутан, тај присутан и тај. Уосталом, на те вечерње скупове, ја не могу да их назовем ни састанке, долазио је када је ко хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте рекли прошли пут да су се ти састанци одржавали у Месној заједници?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци, као рецимо Борислав – Бата Михајловић, овде оптужени Александар Николајидис, сведок Марија Ђаковић, они тврде да су ти састанци били у згради полиције.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нема ни везе, нема ни везе, то једноставно није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви улазили у ту зграду полиције?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, која је то кућа била?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја то знам сада из ове скице. И данас сам то покушао од овог сведока, дај ми, шта ти је ово, шта ти је ово, шта ти је ово. Значи, ја то нисам уопште, уопште нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте овде и у истрази и на претресу, да сте Ви спавали у Месној заједници?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Љубан Деветак, оптужени Милан Девчић, сведок Борислав-Бата Михајловић, тврде да сте Ви спавали у некој кући до зграде милиције?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак оптужени Љубан и оптужени Девчић кажу да је то кућа неког Боже Велимировића?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Појма ја то немам чија је кућа, ја тамо нисам спавао. Ја Вам тврдим да сам спавао у Месној заједници, односно нисам спавао, него сам чукао и дремао сам у Месној заједници, ту и ту је испред Месне заједнице било возило, са мојим возачем тим старијим водником, он је спавао у том возилу, војник који је био ту одређен за нас, да штити, он је спавао, он је стајао испред те Месне заједнице и још је један војник обично од територијалаца ишао ту око Месне заједнице као обезбеђење неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут саслушани код истражног судије, Ви сте рекли да се уопште не сећате неког Вељовића?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, и нисам се сећао, апсолутно се нисам сећао тог Вељовића, ко је тај Вељовић, једноставно нисам се сетио. А касније сам се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се присетили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Касније сам се сетио из списка и овог осталог, из разговора са адвокатом и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када Вас је истражни судија приликом првог испитивања 30. маја 2007. године питао ко је командант територијалне одбране, Ви сте рекли, «не знам», а сада сте после, накнадно и код истражног судије и овде на претресу Ви тврдите, да су

Вам рекли да је командант ТО Милан Радојчић. Одакле то накнадно сазнање?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, можда сам ја тада то и рекао, можда сам ја и тада то рекао. Ја Вам сада кажем, да је моје сазнање било овакво када сам дошао тамо у ту јединицу, у тај, у то село. Моје сазнање је било тако, овако како сада кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то нисте могли да се сетите код истражног судије, тада први пут, на основу чега сте се после присетили да је Милан Радојчић био командант ТО?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја сам то из списка дознао, ко је конкретно био и сетио сам се ко је био командант ТО. А тада, тада, када сам код истражног судије био, тада сам био тако притиснут са сваке стране, да је то било немогуће. Ја сам доведен ту у истражном затвору, доле у ћелији оној, у једној кошуљици која је била много тања од овога, у једним панталонама које су биле много тање од ових. Ја сам умро од зиме овако болестан, умро од зиме, буквално у оној самици тамо. Па сам доведен сутрадан у 9 сати испред канцеларије истражног судије, односно у садашњим просторијама овима, на које није било прозора. И од 9 сати преподне, држан сам до 9 сати, 21 сат навече држан сам на тој промаји, прометачини тој, где се, само решетке су биле, нису била врата овамо, а тамо голуби који су уништили све оно, прозори, оно остало, да нисам имао где да се сакријем од ветра и од оног. Ја сам умро и гладан и без таблета и без ичега. Значи, сасвим је нормално да човек оде у «икс» и да тако нешто изјављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте тада рекли исто поводом те акције одласка према «Борово» фабрици, «нисам знао да су поведени и неки из «Душана Силног».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И сада то тврдим. Госпођо, тврдим Вам да овај Бата Михајловић, за Бату Михајловића сам дознао да је био из «Душана Силног» први пут пред истражним судијом пред друго саслушање. Први пут сам чуо тада да је он тамо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али овде у Вашој бележници сте уписали «овде ће Бата и Ступар да изаберу неколико својих најбољих људи (Јоца)».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно, ја нисам знао ко, да је Бата био «Душан Силни», то Вам кажем. Ја сам знао да је он водио неку групу, али нисам знао да је то био «Душан Силни». Ја уопште о том «Душану Силном» никада нисам ништа чуо, тек после на крају када је било, када је пукло то, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда сте први пут код истражног судије рекли да су стално на састанке код пуковника Лончара одлазили Деветак и Дарко Перић, а да за Вас никако није било места у ауту.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, није тачно, да није било места у ауту, него, било је, било је претрпано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су нека возила слата по њих, а да за Вас није било места.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нико мене није звао. Тамо је било места, није то у ауту, то је транспортер који је био пун са транспортним врећама и неким ђаволима, оних војника који су иначе тамо на ратишту, пун, тако да није било места за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објасните ми то, како то стално иду Љубан и Дарко.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Није стално, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли, да су они ишли, како то они иду, када Дарко Перић долази ту негде дан-два је био човек? Реците ми, како то они одлазе стално?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, Дарко Перић и Љубан Деветак не одлазе стално из Ловаса. Дарко Перић одлази стално код свог команданта и из Чаковца и из Ловаса, а Љубан је стално ишао за Товарник. Да ли је ишао на неки договор, да ли је ишао тамо за овај неким својим приватним пословима, углавном је стално ишао за Товарник. То сам имао обавештење од овог мог возача који је био старији водник и који је био сарадник органа безбедности Друге пролетерске гардијске бригаде. Он ме је обавештавао стално о томе ко где иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занима ме Дарко Перић, како он то одлази тамо, па из његове одбране и чак много других сведока потврђује да је он дошао оно вече пре ове акције?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, Дарко Перић је био код Лончара. Дарко Перић је био код Лончара са мном заједно 16.-ог ујутру на састанку команданата и командира тамо. Могуће је да сам ја рекао стално, али Дарко Перић иде код свог команданта, поново Вам понављам, мислио сам вероватно на Чаковец и на Ловас укупно, да стално одлази код њега и јесте одлазио код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Душан Лончар уопште не спомиње Дарка Перића?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не спомиње зато што му не одговара, госпођо, одакле Лончару, одакле извештај од пуковника Еремије, да је Дарко Перић отказао послушност и није хтео да иде са тенковским батаљоном, то је инструкција, по инструкцији о праћењу морала у војсци, он је такав податак тај Еремија је могао да добије само од Друге бригаде. Значи, није могао да добије од мене, јер ја нисам знао, нити сам био позван на тај састанак. Једноставно нисам био позван. То нико није знао. Откуд таква информација Еремији, ако Дарко није био код команданта на разговор и ако није отказао ту акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате да је Дарко ишао или претпостављате на основу овога из списка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: На основу овога из списка, не претпостављам, него је то обавеза, госпођо. То је по војним прописима обавеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, овде сте исто истражном судији рекли «ја сам тек ујутру 18. октобра чуо да су затвореници још ту». А после код истражног судије када сте други пут саслушани, 15. октобра, па онда и у овој Вашој бележници, стоји констатација «одлучено је да се затвореници задрже» на оном састанку од 17.10.1991. године, на вечерњем састанку.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви онда то тек ујутру сазнали када на вечерњем састанку се констатује, одлучено да се затвореници задрже?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Зато што је, па Ви сте видели ту да је написано да у Партизане треба да се пребаце. Ја једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то написано, за те затворенике. То сте написали још за онај састанак од 17. октобра у 8 часова ујутру. Ту сте написали «затворенике у Партизане». То значи за неке друге затворенике.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Друге затворенике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада није било говора о томе, никада није било говора о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што пише у Вашој бележници.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ти затвореници из свих затвора, на територији тој су пребацивани, опет Вам кажем, за Шид или не знам ни ја где из тих затвора. Ја то нисам имао тачну евиденцију где они и када они пребацују и ко им наређује пребацавање, апсолутно, нити сам, нити сам на било који начин знао где су који затвореници затворени и колико их има. Никада ни са једним словом ја нисам дознао где су све распоређени ти затвори, ја сам први пут чуо овде из списка, односно када је сведочио Петроније да су неки опасни затвореници били затварани у затвору испод Месне заједнице. Ја сам то први пут дознао из списка. Ја то нисам знао, јер је затвор био затворен, то се није могло ни видети, а друго, ништа мени ниједан акт, ниједан поступак, ниједан било какав, да тако кажем, гест, указивао на то, да су људи затварани и да су људи превожени самоиницијативно у неке затворе, што сам ја опет из списка дознао, да су неки људи били пребацивани тамо за Товарник, као овај из Ловаса, али ја сам то из списка дознао, из списка. Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димитријевићу, да ли Ви знате шта причате? Па Ви сте управо помињали затворенике и на прошлом

претресу и раније, када сте дошли у Ловас, чујете велики број затвореника има?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја сам чуо да велики, не велики број затвореника, није тачно то. То једноставно није тачно. Велики број затвореника је био у свим осталим затворима, у Опатовцу, на пример, је било страшно много затвореника. Знам да је у Товарнику било затвореника, знам, јер сам чуо, чуо сам из прича и чак када сам био у овај Товарнику, питао сам где је тај затвор, људи, да видим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ово што сам Вам предочила на почетку претреса, на 19. страни Ваше бележнице, Ви констатујете, «видети за један вод војне полиције, јер велики број људи има у затвору».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тачно, тачно, тачно, тачно је то, тачно је то. Да је и пре тога, пре 17.-ог било људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се, враћате се уназад и кажете, нисам знао за те затворенике, него ето из списка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: За које затворенике нисам знао? Не за затворенике, за затворенике уопште. Ја сам знао за затворенике, али за неке затворенике за ове затворенике који су опасни, који нису опасни, то сам видео из тих списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте на једном месту на 29. страни бележнице написали «да се Панџо води на место и да покаже где је шта».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То ми је рекао Љубан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Панџо?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам, не знам, откуд знам који је то Панџо. Ја сам записао тако како је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте приликом првог саслушања код истражног судије помињали да је Воркапић командир полиције, а сада, односно и код истражног судије други пут на саслушању и после, данас и данас на претресу и на прошлом претресу, Ви спомињете да је он командир затвора, да је он први кога сте упознали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, први је кога сам упознао и он је говорио тада да је командир затвора. Ја право да Вам кажем, могуће и да сам написао да је он командир полиције, могуће је да сам написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте написали, него сте то рекли први пут на саслушању код истражног судије 30. маја.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи, рекао сам на основу онога, рекао сам на основу онога што сам од њега чуо. Касније сам из Ваших списка дознао ко је био тада, из Ваших списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте приликом првог доласка у Ловас први Ваш контакт, први Ваш сусрет био са Воркапићем и да је Воркапић Вама рекао да је командир затвора, да има пуно људи

затворених, ово што сте овде констатовали и сада причате да сте то сазнали из списка. Како из списка, ако је то Ваше лично сазнање?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, овај, то ја сам сазнао из списка, ко је командир полиције, то Вам наглашавам. А ја сам од њега лично чуо и Ђокић пуковник је чуо од њега, шта је он по дужности. Ја сам Вам то поновио и задњи пут да је он био незадовољник због тога што је наводно имао такву дужност какву је имао, а у списима Вашим је писало да је и у оптужници и у почетку истраге, писало је да је то био Девчић, Девчић. Ја никакве контакте по полицијској линији нисам имао ни са једним ни са другим, апсолутно да сам ја неке наређивао нешто или пак нешто тражио од њега да ми објашњава, никакве. Према томе, да ли је то био Девчић заиста овај тај командир полиције или је то био Воркапић, ја то не знам. Углавном знам да је Воркапић рекао пред пуковником Ђокићем и предамном када сам га први пут упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако сте то сазнали из списка, зашто сте нам онда у својој одбрани и на претходном претресу и данас причали да Вам је тамо у Ловасу речено да је Милан Девчић командир полиције, на оном првом вечерњем састанку 14. октобра увече?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, неко је то поменуо, неко је то поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Можда је то баш и поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте овде на почетку Ваше одбране напад на Ловас, па сте рекли да је Лончар тај напад организовао дан раније него што је иначе била одлука команданта дивизије.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Претпостављене команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да је он то одлучио по наговору Љубана Деветака и да је Деветак тамо неке саопштавао план напада. Откуд Вама та сазнања?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Деветак саопштавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је саопштавао план напада, људима који иду у напад, то сте рекли на прошлом претресу, имамо транскрипт. Одакле Вама та сазнања, то што сте причали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам то чуо од добровољаца који су учествовали тада у нападу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а одакле Вам ово сазнање да је Љубан са Лончаром договорио напад, пре него што је овај реферисао команданту дивизије Аранђеловићу да ће да иде у напад?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Исто, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога то чујете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Чуо сам од добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих добровољаца? Да ли знате да поменете именом и презименом некога?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо, јер ја те људе апсолутно нисам познавао, апсолутно нисам познавао. Мени су се људи јављали повремено, чисто онако из неке пажње, зато што сам био старији човек тамо, био потпуковник неки, из чисте пажње и разговарали смо о томе. А да је један дан пре Лончар ишао у напад, то је defacto јасно из Ваших списка, из, опет, из наређења оног 851-25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене то управо и занима, да ли Ви то сазнање имате из списка или сте то чули тамо када сте били у Ловасу од неког добровољца?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Из списка, госпођо, из списка сам дознао да је Лончар дан пре кренуо у напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ово.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да је ово остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово сазнање да је Љубан Деветак са њим?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ово остало да је стимулисао Љубан Деветак, стимулисао људе за напад, чуо сам од добровољца који су били тамо и који су били и у овај Бачкој Паланци горе и у Новој Пазови, односно, од њих сам чуо, из чисте приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, тамо кажете Друга бригада уопште није контролисала село Ловас, да су препустили разоружавање тим људима тамо у селу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Defacto је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви у то уверили тамо док сте били?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја их никада нисам видео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војну полицију, да ли сте виђали некада?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не. Па, зар бих ја ишао да молим за војну полицију тамо тог Камбера, овај, да је она иначе долазила у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, комплетан живот у селу регулише та нова власт.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се Ви хранили?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Где смо се хранили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, углавном у оној мензи тамо, ја сам Вам рекао то већ, у тој мензи од те земљорадничке задруге. Ја се, право да Вам кажем, ни не сећам где је она била, ја стварно не сећам се где је она била. Ја те објекте иначе врло мало познајем, јер сам их тих објеката из центра села бежао стално, овај, да не будем ту, да се не срећем ни са ким, обзиром да, кажем Вам, било ми је стало до тога да сачувам свој живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када приликом првог саслушања код истражног судије, Ви уопште нисте везано за оно минско поље, помињали карту са дванаест листова, на којој је минско поље. После,

други пут када Вас истражни судија испитује, 15. октобра 2007. године, Ви помињете ту карту, са дванаест листова, сви знали, то је било у канцеларији, помињете чак и да су Јосиповић и Влајковић ту пролазили, сви знају за то. Откуд то да нисте први пут споменули истражном судији?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јосиповић и Влајковић ако је то тако схваћено, ако је то тако схваћено, нису пролазили ту, нису имали шансе да дођу ту уопште и то није истина, било ко да то тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Међутим, карта је на зиду постојала. Нико неће да је призна, јер никоме не одговара. Уосталом, она није ништа ни значила. За минско поље се знало, за минско поље се знало. То може да тврди ко хоће да се није знало, то је лаж најобичнија лаж. А за минско поље се знало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али Ви ту карту не спомињете приликом првог саслушања уопште, Ви кажете, ја.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте. Ви кажете, «ја за минско поље чујем од неког територијалца тамо». Не спомињете, а после је спомињете и кажете, да је то у Месној канцеларији карта.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Била је карта у Месној канцеларији, поново Вам кажем, и када сам повезао неке ствари из списка и када сам повезао неке ствари рекла-казала, да тако кажем, рекла-казала, ја сам се сетио тачно да је та карта била и где је била и тачно могу да Вам кажем да је била са десне стране од улаза, прозор је био са супротне стране, са десне стране од улаза на зиду је била карта. Столови су били постављени онако како се иначе не постављају у неким говорницама, у «Т» или у «П», некако разбацано, не знам ни ја како је било, у «Л» мислим да је било у «Л» столови постављени. Карта је постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврдили сте прошли пут на претресу овде предамном, да сте Дарку Перићу показали то минско поље где се налази?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте му, где сте му то показали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Испред задруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред задруге? Када сте му то показали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18. октобра ујутру?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: 18. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то стали, испред задруге Ви њему показујете минско поље?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то види?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не испред задруге, него ту одакле се види минско поље, испред Месне заједнице се види минско поље, минско поље није преко света. Минско поље је било петсто до шестстотина метара удаљено од онога и по шеми и по чему хоћете, највише петсто до шесто метара је било удаљено и било је на осорној страни и могло је да се види. И то минско поље су сви видели. И то минско поље је и Љубан Деветак видео, не једанпут, него више пута, јер је Љубан Деветак ту пролазио нон-стоп са својим возилом и ишао горе у Овчару, ишао горе, ишао горе ка Овчари тамо. И друго, у то минско поље од 12.-ог, које је направљено 12.-ог, дословце тада је бригада направљена, а ја сам дошао 14.-ог, према томе, бригада је морала због својих људи, због свих, морала је да то обавести месну власт да ту постоји минско поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, прошли пут.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, да не губимо време на оно што је већ унето. Ви сте рекли прошли пут на претресу да је Љубан Деветак посматрао постављање минског поља?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Чуо сам да је посматрао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Од неког војника добровољца, не знам како се зове. Једноставно сам чуо то, а друго, у минско поље овце нису пуштане, пуштане уопште у том периоду од 12.-ог па надаље ка минском пољу, да су овце пуштане на чување тамо, овце би изгинуле, минско поље би било разминирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије овце то нису пуштане?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Овце из овај земљорадничке задруге којих је било негде око 200 комада и које је земљорадничка задруга чувала, ту, имала је свог чувара и овце нису пуштане, јер би овце изгинуле ту у минском пољу, разминирале би минско поље и погинуо би тај који их прати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, с обзиром да Ви нисте присутни били испитивању оптуженог Љубана Деветака, Милана Девчића, Милана Радојчића, ја ћу Вам предочити шта су они изјављивали да бисте Ви евентуално били са тим упознати. Љубан Деветак тврди да је тамо била војна управа, да сте од 14. октобра били Ви војни командант места, да је он Вама реферисао на тим састанцима.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да то обавештење грађанима он појма нема о томе.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То може он да тврди тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, он Вам сугерисао за ту евакуацију. Он тврди човек да не зна ништа о томе.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да, да, свакако не зна. Зато су касније потписиване оне признанице, зато је нудио кућу коме је стигао тамо да нуди кућу да се досели ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да не зна о обавези окупљања тих мушкараца, ово што је оног дана 17. октобра?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сигурно да не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не зна о овој акцији одласка тамо према том минском пољу. Он тврди да није знао да је то минирано.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А шта би, није знао да је то минирано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, шта бисте Ви очекивали да он то призна, јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не ја Вама хоћу да предочим, он тврди да сте Ви били главни тамо, војни командант?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, нисам био главни тамо. Никаква наредба, никакав акт, ништа ни реч нико није том Љубану саопштио да сам ја главни тамо и ја нисам био главни тамо. Ја сам био доведен, доведен, буквално доведен тамо за сасвим други посао. Мени је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да је ту била нека војна управа

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Каква војна управа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, главну реч водила цивилна власт, за све се питала у селу, цео живот, он тврди војна управа, да сте Ви испред те војне управе, војни командант места?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ма каква војна управа, госпођо. Ја сам дошао сам тамо, апсолутно сам, човек дошао тамо. Не сам, него натеран да дођем тамо. Ако је била нека војна управа, то је била у сарадњи са некаквим тамо, он је рапортирао Вељовићу, а не мени, никада мени, никада, никада мени није рапортирао, ниједну реч, никада, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Девчић такође тврди, каже, «једини је Димитријевић могао да нареди тамо»?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, шта сам му наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже, војна управа, све се војска питала.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Која војна управа, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Коју војну управу могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам њихове одбране.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Могу ја да, које њихове одбране, то је коалиција. То је парламентарна одбрана. Па, да, за смех је, то је парламентарна рођачка одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Девчић каже, још први пут када је у полицији са својим браниоцем, «упозоравао сам Вељовића и Димитријевића на малтретирање и убијање људи».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада мене, лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негативности те у селу, које су се дешавале?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада мене, никада мене он није упозоравао, није ме ни видео, малтене тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже Ви сте му рекли за ово окупљање мештана, да оде код Ђуре Продановића и да се наложи то да се покупе мештани, један распис да тамо?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То није тачно, то је лаж. Ништа никада, никада, никада ниједну реч њима нисам поменуо, зато што сам знао под чијим су патронатом и зато што сам знао да, био сам сигуран да нешто није у реду, да нешто није у реду, у том командовању и руковођењу, од бригаде, од дивизије, од бригаде, па надоле и нисам хтео ништа са њима да имам, никакве везе. И то је Деветак рекао да ја нисам хтео ништа ни да их питам, ни да разговарам, када је било на саслушању код судије, код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Милан Девчић тврди да сте Ви одредили чувара затвора, односно управника, чувара Јелића, овог Љубодрага, Љубу, кога пишете по овим бележницама.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја сам први пут за њега чуо тамо бре, па који ђаво, па то је стварно невероватно. Ја одредио Љубу? Љуба је дошао, Љуба је дошао ту 10.-ог, 11.-ог, а ја га одредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако Милан Девчић каже.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Милан Девчић тако каже да сте Ви поставили Љубу за чувара затвора?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Девчић.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Лаже, одакле сам ја могао да га поставим за чувара затвора, када кажем Вам, он је дошао 10.-ог, 11.-ог, а ја сам дошао 14.-ог. А затвор је већ функционисао. Нема ни везе да сам ја, да сам се ја мешао нешто у полицију или оно остало или са њима. Ниједном, једино то што сам урадио то је било што сам помогао, јесам предложио да се изда саопштење, кажем Вам која ми је намера била, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо све слушали. Милан Радојчић каже да се он ставио на располагање војсци, то се не чује што сада показујете и да је она акција Бадњара наложена њему од војске?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Од које војске? Од мене није. Госпођо, од мене није, чујте што Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна ко му је то наложио, али.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ту Бадњару, каже, добио је налог од војске.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Од мене није, од мене није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тог дана ишао у Бадњару или овамо према овој другој локацији?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, он није ишао нигде, Милан Радојчић, Милан Радојчић је ишао колико, према мом сазнању, ја нисам видео то уопште, да је Милан Радојчић одредио двојицу војника, а опет само Вам кажем из списка или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми из списка причати, причајте ми тамо, Ваша сазнања. Ви кажете на овом састанку да је Милан Радојчић са територијалцима тамо требало да иде у неки Дол?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Требало да иде у Дол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дарко Перић у истрази тврди да сте га Ви довели из Чаковца у Ловас, то је било 17. октобра 1991. године, да сте му наложили тог дана, те вечери, да обезбеди један мањи затвор, један већи затвор, да сте му Ви ову акцију претреса терена наредили и да сте рекли да иду цивили као «тампон» зона, а да зна се има једно минско поље, за које се зна, које је војска поставила, али ако има минских поља, које су постављали Хрвати, да они неће отићи у та нека друга минска поља. Ви сте и прочитали, вероватно Даркову одбрану из истраге. Да ли је то тачно што он прича?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја нисам послушао Даркову одбрану уопште, нема везе о томе уопште. Ја нисам био претпостављени Перић Дарку и ниједно једино наређење му нисам издао. Наређење за прелазак из Чаковца је кривично дело, ја Вам то тврдим, значи, то је борбени поредак који је организовала бригада и који не сме да се наруши, ја сам то Вама већ причао и објашњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објашњавали сте, али ја Вам кажем, Душан Лончар када је као сведок саслушан 16. новембра 2007. године, тврди да сте Ви могли да одведете неку јединицу а другу да доведете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја? То је стварно или много велико незнање, или много велико незнање или ортодоксна лаж и покушај да се спаси тај Лончар од одговорности за оно што није радио, као командант. Да ли сте приметили да сам ја њега питао у том саслушању, јесте ли Ви били командант бригаде, то вероватно нисте приметили. Али сам га питао, да ли је био командант бригаде, када он све не зна, он не зна како му се води оперативни дневник, он не зна како му се шаље јединица где да овај бомбардује минобацачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је посебна прича, он није знао ни да је артиљеријски напад био. Него он каже да сте му се Ви представили као координатор када је први пут контакт успоставио са Вама?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, никада, никада и Лончар прича да ме је једанпут видео, видео само са Вељовићем код њега и то незванично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже два пута, у два наврата сте долазили. Да ли сте били код њега после овог дешавања на минском пољу са Љубаном Деветаком?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Е то је оно где сам ја блокирао да се не сећам, уопште се не сећам да сам био са Љубаном Деветаком код Лончара. Ја се тога стварно не сећам. А скоро да сам сигуран да нисам био, већ да је то био обављен разговор помоћу телефона, али ја то не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваш претпостављени Ратко Ђокић, он је пуковник у то време био, да ли је тако?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да сте Ви били координатор између Друге бригаде и јединица територијалне одбране.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, и шта то значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били, ја Вас питам, то тврди Ваш претпостављени?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја сам то дознао да сам био координатор из тог списка, овај, који су ми ова двојица момака показали тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли је то тачно, тада 1991. године, да Вам је он такав задатак дао да будете координатор?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не. Он ми је дао ова три задатка која сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ратко Ђокић за кога Ви исто тврдите да је долазио у Ловас.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да приликом тог једног доласка сте Ви рекли «убише ме снајперисти, имам да идем у чешљање терена», па Вам је он рекао «немој случајно да идеш, консултуј се са Лончаром». Да ли је то тачно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, не, госпођо, није тачно. Није било консултовање, него не дирај ништа јер је то све Лончарева ствар, дословце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Дословце је тако било. Гледајте, молим Вас, прво што није било говора уопште тада, тада је њему сасвим други човек рекао, рекао о томе. Овај, Воркапић се њему жалио на том првом састанку за тако нешто и Воркапић је предложио

Бадњару, Бадњару, а то је једноставно није тачно. Ђокић се је уплашио одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то Вама Ђокић рекао, да се са Лончаром чујете у вези тога, у вези чега?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Шта сте рекли, нисам Вас разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада малопре понављате да јесте Вам рекао да се са Лончаром нешто?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесте рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези чега?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Бадњаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у вези Бадњаре?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Бадњаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада, Ратко Ђокић лаже ово, «убише нас снајперисти, морам, ја ћу да покренем и да идем у чешљање», да ли он то лаже?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, то није истина, то је њему Марковић рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да Вам је он чак рекао, «немој случајно то да радиш».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Он је рекао да ништа не предузимам, не немој случајно то да радиш, ништа да не предузимам, да је то све ствар Лончара. И тачно је било, све је ствар Лончара и ја ништа предузимао нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви њему рекли да хоћете у чешљање да идете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то чешљање, други термин за претрес?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не чешљање, одакле сада чешљање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, тако је он рекао.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Може он да каже шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Градимир Вељовић тврди да сте Ви били његов претпостављени.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко му је то рекао да сам ја његов претпостављени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он рекао истражном судији.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А ко је њему рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10. јула 2007. године.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко је њему то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам његов исказ.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сам му ја то рекао, да ли му је ико рекао то, да ли му је то Ђокић рекао, да ли му је то, њега је,

Вељовића је одредио на тај положај и довео ту Душан Лончар. Одредио га ту да дође дан после прве чете, јер је прву чету из Љига довео 09.-ог навече у Ловас, а Вељовића са својом четом и тенковском четом поподне 10.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо све чули и то има записано. Исти тај Градимир Вељовић тврди да је сарадњу са Месном заједницом остваривао он до 14. октобра. После тога, он нема више са Месном заједницом ништа, Ви сте тај који је одређен за сарадњу са Месном заједницом?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је његов избор, то је његов избор и то је његово да он мене прогласи својим командантом. То једноставно није тачно. Нико њему није могао да каже, опет Вам понављам, ја сам од команданта Ђокића добио тачно шта радим. Зашто би ми командант Ђокић рекао да ништа не дирам, јер је то ствар Лончара, уствари Друге бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, цитирали сте нам овде на првом претресу два дана слушамо нека правила службе, када је по тим правилима службе старији по чину овлашћен да командује неком ако му није претпостављени?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А где то пише, где то пише, где сам ја командовао, коме сам ја командовао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, реците ми, пошто сте познавалац правила службе и то сте нама цитирали овде и члан 33. правила службе.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хоћете сада да Вам нађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, не морате да читате, ваљда то знате, када је старији по чину овлашћен да командује нижем по чину, а није му претпостављени, да ли то знате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како када је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старији по чину овлашћен да командује нижем по чину, а није му претпостављени?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У неким ситуацијама када он не може овај, када тај старији по чину осети да он много греши, овај, или кад осети потребу, да тако кажем, да неке ствари он преузме и да регулише. А ја нисам био у таквој позицији уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту предвиђено и у ситуацији када тај претпостављени није присутан?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Његов претпостављени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Његов претпостављени? Његов претпостављени је био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у Товарнику, на седам километара?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У Товарнику, госпођо, на шест километара, то је зона одговорности, то је зона одговорности његове, према томе, није моја зона одговорности. И ја нисам ни на који начин

био овлашћен, ни на који начин, ни законом, ни прописима, ни усменим наређењем, ни писменим наређењем, ни са чим овлашћен да било са ким на тој територији командујем. Да сам ја преузео било какве команде, госпођо, то би био пуч и зато бих ишао у затвор, било какво командовање, јер су то све јединице биле и све јединице биле Душана Лончара и јединице овај, не јединице него групе, борбене групе добровољаца и оно остало, све апсолутно под контролом и обавезном контролом Лончара Душана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, ови војници из противдиверзантског вода што су дошли раније, значи дошли пре Дарка, ту се помињу неки сведоци Зоран Милошевић, Игор Борић, Горан Брковић, сви они кажу да сте им Ви били надређени.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, па зар то није нормално, зар то није нормално да ти такви људи резервисти, када виде неког потпуковника тамо, да реагују тако, зар то није нормално, да мисле да сам ја то био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај један Игор Борић каже, «пошто смо ми дошли пре Димитријевића, надређени ми је био Љубан Деветак, док није дошао Димитријевић».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ево видите, видите колико они знају ко им је надређени и ко није надређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај сведок Љубодраг Јелић, кога Ви спомињете у бележници и тако даље, он у свом исказу пред истражним судијом 10. августа 2007. године, каже, «договорено на састанку да приведени мештани покажу где су минска поља и да се та минска поља разминирају».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада, никада то није било, ево их људи који су били ту на састанку, па нека кажу, да се минска поља разминирају. Па, добро опет Вас ја питам, да ли сам дебил, да ли Вам личим на дебила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разминирање, ајде да кажемо није, а ови мештани?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се приведени мештани тамо воде, он каже «то је договорено на састанку».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да се ти доведени мештани воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је договорено на састанку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то каже Љубодраг Јелић.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је најобичнија лаж, ја Вам то кажем, то су лажи, исконструисане лажи. Узмите изјаву овога како се зове, Бате Михајловића па упоредите са њим, па ћете видети шта је Бата Михајловић рекао, да није било говора о томе, само је било онако нешто разговори, да није било никакве одлуке, а посебно о

разминирању, па људи, па то нема теоретске шансе да сам такву глупост могао да ја замислим да се разминира, да неко разминира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај један добровољац Радомир Бајић саслушан 19. јуна 2007. године каже да сте Ви долазили у ту зграду полиције, у ту једну најлепшу вилу, кућу. Да ли Ви знате где је та кућа тачно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ја сам сада дознао из овог што ми је нацртао овај човек, која је зграда полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, тамо ако сте спавали у Месној заједници, ваљда сте видели ту, то је ту близу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Шта сам видео, зашто сам видео? Зашто сам ја требао да видим да је ту полиција. Ко сам заправо био ја, ја тамо да ја контролишем полицију или не знам ни ја кога. Па, зна се, полицију ко контролише. А ту полицију контролише онај ко је надлежан за ту територију. Зашто бих је ја контролисао, зашто ја стављам нос тамо где ми није место. Зашто се ја мешам у командовање бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овог Марић Миролуба?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био у Вашем обезбеђењу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да се о тој акцији претреса терена расправљало још раније.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Раније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су тенкисти одбили да учествују у тој акцији.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда каже, Димитријевић је решио да доведе Дарка Перића из Чаковца.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, то он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да сте разговарали са људима из «Душана Силног» да се иде у ту акцију и био је неки човек са дугачком брадом који је на томе инсистирао да се иде у ту акцију? Да сте ишли у Чаковац, са Дарком сте чак у вези тога нешто расправљали, да је било неке свађе између вас?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да је та акција претреса терена нешто било о чему се причало и пре Дарковог доласка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, зашто би овај Ваш из обезбеђења то тврдио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никада то није било ниједне једине речи о томе поменуто. Нити сам ја икада смео, сада Вам ово понављам, смео да одем до Чаковца, јер је пут био двадесет и шест километара, ја никакво обезбеђење нисам имао, ја нисам имао

транспортер па да кренем тамо кроз шуму Јелаш која је пуна била зенговаца и која је била пуна МУП-оваца, па кроз багремар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто Марић Мирољуб из Вашег обезбеђења да ово каже истражном судији?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам ја зашто је он то рекао, госпођо, то једноставно није истина. То Марић Мирољуб, ако је он то рекао, он је то рекао из непознавања ситуације. Он једноставно није могао да зна да сам ја икада био, ишао за Чаковец, за Чаковец, посебно, никада није могао да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже «био сам у воду за обезбеђење команданта борбених дејстава Димитријевић Миодрага».

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па како би он другачије назвао, како би ме он другачије назвао, госпођо, па зар не видите само колико они не знају које су функције када он каже командант му је био Љубан Деветак. А тачно да је он био за обезбеђење моје, одређен, тачно да је био ту. И он и једна група тамо још, још момака који су били ту доведени и тачно је то да сам ја једне ноћи када сам чуо да су их они негде послали тамо на обезбеђење, неко је ишао са њима да видим где су их то послали тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имају ли чланови већа неких питања? Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вероватно је мој проблем али заиста нисам успео да разумем из Ваше одбране дату позицију ни формалну, ни фактичку у свим овим дешавањима. Зато ћу са неколико питања покушати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније само мало, не чујемо ни ми, ни оптужени.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих Вас замолио мало гласније или да говорите у микрофон. Ја Вас не чујем ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим Вас, старији човек или млађи, ја Вас не чујем ништа, молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле вероватно је мој проблем, али из Ваше одбране до сада нисам успео да разумем Вашу ни формалну, ни фактичку улогу у овим дешавањима за ових неколико дана у Ловасу. Зато ћу са неколико питања, ако дозволите непосредно, покушати да неке ствари разјасним, за које сматрам да су битне.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Изволите, господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте дошли са недефинисаном позицијом из Чаковца у Ловас. Исто вече сте имали састанак са неколико како Ви рекосте, представника локалне власти у селу. Да ли сте из разговора са њима могли да створите себи представу о томе, каква је ситуација, шта се дешава, које су ту војске налазе, ко су одговорна војна лица, која су одговорна цивилна лица у селу и да ли

сте могли да створите слику, представу о томе, каква је ситуација у селу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо председавајућа, овај, ја сам у Ловас дошао са тачно недефинисаном улогом тамо. Мени никакво писмено наређење није постојало, никаква усмена наредба није, наредба, односно није постојала никаква писмена, нисам знао да је постојала писана наредба, односно писано наређење, наредба већ није могла да буде написана уопште. Први пут сам дознао да сам овај, да сам координатор код МУП-а ових, одговарам Вам директно на питање да се не вртите много. Друго, овај, ја сам тамо изричито, изричито радио на дужности оне које сам тамо набројао, а то су: помагање по питању, односно саветовање, по питању решавања позадинских питања, бивши јединица територијалне одбране, друго, на овај покушај усаглашавања, уколико дође до употребе тих јединица у оним задацима које оне нису способне да изврше и треће, да будем овај нека морална подршка тамо тим људима, да не би побегли како су иначе побегли Лозничани из исте те јединице. Према томе, ја нисам ни по каквом акту, ни по каквом документу, ни по каквом правилу, који важи за војску, ни по каквом закону, био обавезан да ја упознајем ситуацију на туђој територији и у туђој зони одговорности. Значи, ни по каквом. Једино сам био обавезан пред самим собом као према човеку, да покушам на неки начин да смирим ситуацију тамо и колико се то дало у тој ситуацији те људе тамо саветима, саветима, овај, да заштитим, да не гину и да не долазе у ситуацију да им се применом разних борбених правила из војске уништава имовина и материјална средства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте та три задатка која сте навели малочас, Ви дефинисали или је то задатак који сте добили од команде?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је дефинисао пуковник Ђокић Ратко и то је дефинисао само, извините, молим Вас, да Вам кажем, дефинисао је то након нашег доласка на територију Славоније. Значи, дефинисао је то оног тренутка када је дознао где ће његове јединице бити употребљене, две чете тамо у Ловасу и одред у Чаковцу, Томпојевцу и Миклошевцу мислим, односно Опатовцу, Опатовцу. Тада је то дефинисао, тек у Товарнику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли постоје у тој целој бригади одређене јединице или јединица за те позадинске послове које би могле да обављају тај посао?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, постоје, господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте након тога, када сте видели какав сте задатак добили, били у могућности и могли да одете код рекосте пуковника Лончара, команданта бригаде и да од њега тражите тачно дефинисан задатак и надлежност?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, нисам могао, он није био мој претпостављени, ни на који начин нисам био везан са Другом бригадом, ни на који начин нисам био везан са Другом бригадом или са Првом гардијском дивизијом. Ја сам био сасвим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви говорите о формалној позицији то разумемо, да ли сте Ви.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Из друге структуре оружаних снага, господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је формална позиција коју смо разумели. Да ли сте Ви, с обзиром на то шта сте сазнали када сте дошли у Ловас, били у могућности и ситуацији да одете код пуковника Лончара и да тражите дефинисан задатак, с обзиром да сте у његовој зони одговорности, ту су сада његове јединице?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам осећао потребу за таквим нечим, уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На тим састанцима које рекосте да су били скоро свакодневно у тих четири, пет дана, били су присутни и помињали сте их по именима, Бата, Ступар, Аждаја, Љуба или већ, да ли сте знали ко су ти људи, коме припадају, да ли неке командују, да ли неко њима командује, ко су били ти људи са којима Ви разговарате, саветујете, предлагете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, нисам знао, обзиром да су ти људи били ту, од 10.-ог па надаље и до мог доласка и после мог доласка и после мог одласка и после мог одласка, нисам знао ко су и шта су, апсолутно не. И нисам осећао потребу да се ја интересурам за оно овај што је дужност била бригаде. И ако је неко требао да буде тамо, овај, санкционисан или разоружан или отеран одатле, то је била дужност надлежне команде да уради, а не никог другог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је уобичајено да Ви неке предлагете, саветујете који носи оружје да не знате ко је, кога то саветујете, коме предлагете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Кога сам ја саветовао, господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви говорите да сте на тим састанцима који су држани и саветовали, предлагали, указивали.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Шта сам предлагао и указивао? Ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорим према подацима из Ваших белешки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да реагујем, рекли сте Бата и Ступар ће да изабере неколико својих најбољих људи.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је био тај једини, једини предлог, једини предлог је био то да они неколико људи дају за ово тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас тужилац пита ово питање, како предлагете неке кога не знате ко је, да бира неке људе и да иде у акцију војну?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам знао да су они добровољци и који су признати од стране бригаде и који су помагани од стране бригаде и које је бригада и претпостављена команда да је нешто знала и да је хтела да предузме против њих, ако су нешто негативно радили, онда је то имала времена да то уради. Међутим, они нису, за мене су они били легална војска ЈНА, тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали сазнање, колико је тада те легалне војске, како Ви кажете, било стационирано у Ловасу, добровољаца?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ја сам то дознао из списка, да их је било око 170.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, питам Вас за тренутак, тих неколико дана док сте били тамо на лицу места?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, тамо нисам знао колико их је којих људи било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је евентуално било неких привођења, притварања?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испитивања, мучења?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, апсолутно не. Да сам било шта чуо и да ми је било шта постало сумњиво, овај, ја бих реаговао. Није могло мени да постане сумњиво, ако није било сумњиво Вељовићу, ако није било сумњиво Мирвној мисији од 16.-ог која је дошла заједно са органима команде бригаде, ако њима није било сумњиво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте спавали у Месној заједници.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато, да ли је тамо био некакав простор који је служио тако као привремени затвор, где су људи довођени, испитивани, задржавани и тако даље?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, то сам дознао одавде, из списка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из списка сте онда могли да дознате да се тај простор налази у истој згради где сте Ви становали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви ништа нисте видели, ништа нисте сазнали?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не. На тој страни је био један прозор доста мали и ја никада нисам погледао, нити сам икада сишао доле да ја гледам, да контролишем шта они раде, шта месна власт или било ко ради тамо, јер то није био мој посао, опет наглашавам. Никакве надлежности ја нисам имао над власти, на било којом власти, ни по каквом основу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте на овим састанцима који су одржавани, углавном разматрали и предлагали мере за одржавање

реда у селу и да би живот нормално функционисао. Да ли је за то време било према Вашим сазнањима, неког неконтролисаног понашања тих наоружаних људи у селу, када кажем неконтролисаног понашања, мислим на употребу веће количине алкохола, пуцања?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, где сам ја то рекао да сам ја предлагао мере да се регулишу питања живота и рада у селу, сем, сем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас упућујем на наредбу коју сте Ви формулисали, то је Ви кажете.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То није наредба, господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У формалном смислу ја Вас упућујем на то, што сте Ви написали и предложили и то је отишло и јавно објављено?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То сам ја предложио, али ја јесам предложио то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том смислу Вас питам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Али то није била наредба, господине, молим Вас, то је било саопштење грађанима да би се упутили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам и формулисао као Ваш предлог мера које су ти присутни прихватили, када Ви то тако кажете.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам Вас разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја кажем, Ви сте рекли да је то предлог мера на тим састанцима, тврдите није формална наредба, нисте били надлежни и ја Вас у смислу Вашег одговора на то, да Ви сматрате да је то питање предлога, саветовања и тако даље, ја Вас у том смислу и питам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам рекао да сте Ви рекли да је то формална наредба.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, ја сам предложио да се такво једно саопштење направи само у циљу тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви ту по чину, рангу, највиши официр у то време?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, нисам по рангу највиши официр у то време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За тих неколико дана?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У то време нисам по рангу. Највиши сам по чину, али нисам по рангу. Међутим, то не значи ништа, да ако је неко тамо потпуковник или пуковник или не знам ни ја шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је по правилима службе, по војним правилима?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не по правилима службе нема тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По закону је уобичајено да виши официр по чину, ајде да не кажем по рангу када Ви то тако кажете, предлаже, моли и тако даље, ниже војне структуре по чину?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, прочитајте мало, не, не, прочитајте закон мало, па ћете видети да може у неким ситуацијама да се деси, ја њима нисам био претпостављени и то је тачка. Према томе, може у неким ситуацијама да се деси да нижи по чину буде на вишем положају од овај од вишега по чину. У командама гарнизона, на пример у Ваљеву, било је три пуковника, а командант гарнизона је био овај потпуковник. У Београду имате гомилу генерала, а командант гарнизона је потпуковник или пуковник. Према томе, јасно је то да чин не одређује надлежност, него положај одређује надлежност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте рекли да сте знали да је између осталог и то подручје минирано где се догодио тај трагични догађај и пошто се расправљало, пошто сте се договарали на које делове терена да се иде у извиђање, пре свега, да ли сте знали какав је положај терена који је миниран? Рекли сте за детелину да сте знали. Да ли сте знали још за неке терене који су минирани?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, знао сам још за неке терене који су минирани, који су они назвали, то су минирали хрватске, не хрватске снаге, него хрватски војник, специјалац, који се звао Ивица. Он је то није миниран терен, то је такозвано сејање мина, сејање мина, он је поставио, поставио неке мине у рејону, у рејону који се звао Репиште. То је на југозападној страни овај села, села Ловас, али сам ја то дознао само из прича, значи дознао сам овако. А за ово поље сам *defacto* знао и где је и шта је и на ком је месту постављено, нисам знао мине, нико ми није рекао, нико ми није показао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из више исказа би се могло закључити да је договоран претрес, односно извиђање, претрес терена овај куда се кренуло, према, овим путем и шума Бадњара. Шта је по Вашој процени, ако сте уопште процењивали у том тренутку, за војску опаснији терен и да ли тај опаснији терен треба да води и који старешина?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: За опаснији терен треба да води.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По чину, који старешина?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Који старешина? Господине, овај терен где је минско поље, тај апсолутно ништа није говорило да је опаснији терен. За једну извиђачку патролу, за једну извиђачку патролу је пуна капа да је води командир чете, извиђачку патролу у најбољем случају води командир вода, у најбољем случају. Значи, то води десетар, то води десетар, а не командир чете. Према томе, немате права никакво да закључујете тако нешто, да ја нисам размишљао о томе или да сам овај, да нисам доносио закључке или тако нешто, то немате права.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас питао, да ли је опаснији терен извиђање према Бадњари или овим путем куд се кренули?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ако би били, ако би били унутра у Бадњари још увек људи, за које сам ја чуо да нису тамо, да нису тамо, али сам овај пожелео да то се увери сам командант јединица који је дошао на то подручје, да не би имао проблема са њима, овај, онда је опасније да се, ако се извиђа та шума, опаснија је Бадњара. Овај терен је го, овај терен је овај, чист, овај терен је претходног дана од стране одреда Друге шајкачке бригаде прочишћен скроз, прочишћена је и шума Јелаш која је око два километра удаљена одатле, у којој су били смештене јединице зенге и остало. Према томе, за овај, тај предлог или тај задатак, узмите га како хоћете, то је предлог задатка је апсолутно, апсолутно пуна капа то што је било тридесет до четрдесет људи, и превише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чему онда уопште извиђање и претрес, ако је тај терен претходно био пречишћен и очишћен?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја поново понављам, ја то пет пута већ причам, то није претрес, господине, то је извиђање терена, извиђање терена, то сада можемо да манипулишемо то и Ви и ја, са тим изразима, са тим терминима, то не одговара истини. Но, тај предлог је био само зато, понављам, да би се дознало на терену, место одакле ти људи снајперисти, један, два, колико их је било, одакле дејствују. Нормално је да снајпериста има уређено место за дејство и да снајпериста овај има више положаја са којих дејствује и премешта се по потреби стално сте премешта. Значи, утврђивањем defacto стања на тим местима где се, одакле снајперисти дејствују, то је био циљ овог извиђања. Никакви МУП-овци, никакви било шта, ту је била слободна територија, то је било само то намењено томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се траже појединачни снајперисти, зашто је за такво извиђање и претрес потребан толики број војника? Ви сте рекли тамо, пише, мислим око четрдесет сте тражили.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, зато што је терен доста широк, терен је ту доста широк и свака мања јединица морали би да се враћају два, три пута у више праваца горе-доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је за то време од дејства тих снајпериста, ико страдао, да не кажем и окрзнут?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, господине, док смо ми били тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Снајперисти, ако се не варам, не користе убојну муницију?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Док смо ми били тамо, није страдао нико. Лично сам ја три пута гађан тамо. Једанпут знам да је био снајпериста и да је сам Бог ме спасио, а два пута мислим да није био. Обзиром на даљину, одакле су они гађали и на снајпере са којима су

могли да гађају, односно техничке могућности тог оруђа, овај, они нису постизали никакве резултате док ми нисмо дошли. Када смо ми отишли тамо, погинуо је један војник, када смо отишли одатле, погинуо је један војник и један војник је рањен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај један војник и један који је рањен, није погинуо од снајперисте, него могли сте видети из списка да је то у међусобном. Мислим, констатација из списка да ли је тачна или не, то је друго.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То није тачно, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово су његова сазнања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То није тачно, господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Апсолутно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сте рекли да су ти снајперисти били на сувише великој удаљености, да нису могли, да су им такви резултати били, откуд она Ваша тврдња да су Вас замало промашили у два, три случаја?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Замало промашили, једанпут зато што сам се саго у тренутку, у тренутку сам се саго да вежем пертлу на ципели, то је један, а други пут сам промашен у селу, када сам се враћао овај баш у селу, на ивици села, када сам се враћао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули смо по којим карактеристикама препознајете или познајете.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Пискави звук.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је у питању дејство снајпера?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Пискави звук је снајпер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Адвокат Драгољуб Тодоровић, пуномоћник оштећених.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја се извињавам колеги, да ли може да се одмори сада, да се направи још једна пауза? Видим по његовој концентрацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, није никакав проблем.

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Да попушта са концентрацијом.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 12 часова и 55 минута и наставиће се у 13 часова и 15 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 13 часова и 25 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да он није надређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Оптужени је рекао, извињавам се, оптужени је рекао да он није био надређен Љубану Деветаку и каже, Љубан Деветак је рапортирао Вељовићу. Е сада мене интересује, а каже, ја, не пада ми напамет, јер ја знам под чијим су они патронатом. Шта је тиме мислио када то каже? Под чијим је Љубан или ко?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, и власт тамо и сви, сви, све јединице, овај, територијалне одбране Ваљево, тенковска чета из Друге пролетерске гардијске бригаде, све, све добровољачке јединице су под командом надлежне јединице која заклапа ту територију. Значи, у чијој се зони налазе тај је надлежан за њих.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И он је, они су defacto под њиховом командом.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је тај, командант Друге гардијске бригаде?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Друге пролетерске гардијске бригаде.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Ви нисте били њен официр?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ја нисам имао везе са њима, ја сам потпуно из друге структуре оружаних снага, господине.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам из територијалне одбране која нема везе са њима.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала. Рекли сте овде малопре да овце из земљорадничке задруге, било је кажете око двеста оваца у земљорадничкој задрузи и да оне нису пуштане, нису пуштане због тог минског поља и да су оне имале свог чувара. Откуд знате то?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Можда сам.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Откуд знате да је било?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам чуо да тих оваца има, јер сам једанпут сам питао овај Деветака, када ћеш да испечеш једну

овцу да поједемо. А то да ли су пуштане, ја сам само претпоставио да нису пуштане тамо у том рејону, господине.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, добро, да ли сте претпоставили или знате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, претпоставио сам, да нису пуштане у тој рејону. Да су пуштане, оне би минирале, разминирале минско поље.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. А кажете да је Љубан Деветак рапортирао овом Вељовићу. Откуда то знате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То знам из списка.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А из списка, добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Из списка, то је Деветак изјавио да је он, њему рапортирао до 14.-ог док сам ја дошао наводно, да је даље мени рапортирао.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам овде записао то је било оно прошли пут.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Изволите.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да сте рекли да је Перић за минско поље сазнао на састанку 17.10. увече и то да је сазнао од Вас и то када сте му Ви рекли да се нико од присутних није зачудио. Да ли је то тачно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Шта да се минско?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нико од присутних није зачудио.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је од Вас сазнао Перић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, мислим да је од мене, ја сам му рекао, али да ли је прво од мене сазнао, ја то не знам.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А на овом састанку, ко је ту још био?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Можда је он овај сазнао и од неког другог, можда је сазнао, али је и од мене сазнао, и од мене је сазнао.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово када сте рекли да се нико није зачудио, па ме интересује, ко је још био на том састанку, увече 17.-ог? Не знам да ли сте то рекли. Судија, ако је рекао, ја онда повлачим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је и у истрази.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, све је у реду, повлачим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И читао је и бележницу, ја сам га овде питала.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро. Рекли сте више пута да су сви знали за минско поље. Па, на пример, ко је знао, које категорије, које?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, знали су сви који су у врховима. Мислим да нису знали да велики број добровољаца ових није знао.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је знао?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Али знала је власт, знала је сигурно, то недвојбено је знала власт. Ту нема говора да није знала, јер је, јер је немогуће, апсолутно немогуће поред свих наређења, упозорења, поред правила које јасно, децидирано пишу како се обележава минско поље и ко се обавештава ако се нека територија минира, да то војска није учинила у селу Ловас, значи да их није обавестила. То је немогуће.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Рекли сте даље да је Деветак био дужан да извештава бригаду. А због чега је био дужан, по ком основу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да извештава бригаду?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам тако записао, ако сам погрешно.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисте то добро записали уопште.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, у реду. Записао сам да је била војна контрола у Ловасу. Да ли је то тачно, хоћете моћи рећи када, моје је питање када је била та војна контрола?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Војна контрола је била, имате у списима, овде јасно уписано у извештају, ја ћу сада да Вам нађем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно Вас пуномоћник пита, Ваше неко лично сазнање?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, не то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не оно што има у списима.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, била је, овај, војна контрола 16.-ог, 16.10., овај, то је била Мисија, мировна Мисија.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, 16.10.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Која је у свим местима у Опатовцу, у Томпојевцима и они су набројали ту да ће и и у Ловасу била та војна контрола у којима је учествовао понеки члан команде бригаде.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Питао Вас је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И та Мисија није открила, није открила ништа негативно.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мене, одмах да кажем, мене апсолутно нису звали, апсолутно нису звали, нити сам ја учествовао у њиховом раду.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овај проглас, ово саопштење за грађане, 15.10., које сте Ви писали, а на основу чијег налога сте то писали, како сте дошли на идеју, да ли Вам је неко рекао или сте самостално или како? Ви сте рекли да нисте били координатор.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Прво, ја сам опет рекао, ја сам био ту само онај који је то технички обрадио због тога што сам знао регулативе, борбених радњи.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А по чијем упутству?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ни по чијем упутству, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је то била његова идеја.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Осетио сам да је то потреба да се обавести становништво о томе и ја сам сам то предложио.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да је командант одреда ТО био Перић, а ко је био задужен за безбедност ту у том одреду?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У том одреду имао је органа безбедности, ја мислим да је био поручник, не знам тачно, али је имао органа безбедности. Поред тога, било је у бригади, која је његова претпостављена команда, био је капетан прве класе орган безбедности и имао је два заставника, овај, у органу безбедности као референте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се они налазе у Ловасу или у Чаковцу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Они се налазе, ови из бригаде они се налазе у Товарнику, госпођо, а не у Чаковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ови што причате да су били везани за одред Дарка Перића? Где се налазе?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Од Дарка Перића? Па, поред команданта.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ког команданта?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Дарка Перића.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Аха, а нешто сте рекли да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Он је обавезно по и по формацији везан изричито за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он иде ту и они?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи, нема друге везе, него командант и он, директно.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Можете ово, госпођо председнице, само овај, то је он сада рекао о безбедности, о официру безбедности, али овде ја сам забележио, да је Вељовић подносио податке о безбедности, а то му је наредио Лончар. То сам ја забележио да је рекао.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих Вас замолио да поновите питање.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Вељовић подноси податке о безбедности.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Вељовић?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, а да му је то наредио Лончар. Да ли је то тачно?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, нисте то добро записали.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих само хтео да Вам кажем, ипак када сте ту, око тога, да за сваки рејон, за сваку зону

одговорности, одговоран је по безбедности командант рејона или командант зоне. Рејони су на нивоу чете, батерије, овај, до батаљона и одреда, а све остало је зона. Према томе, по службеној дужности, по службеној функцији, Вељовић је био обавезан да уз сваки дневни, свакодневни извештај, достави својој претпостављеној команди елементе из безбедности.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко му је команда, ко?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Командант му је директно овај Лончар Душан.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи да сам добро записао.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Друге бригаде.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи да сам добро, нисам погрешно.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, нисте добро записали, ипак.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово кажете да је Деветак именовано Ђуру Продановића за свог заменика. А на коју функцију, чега заменик?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Чујте, он је само рекао, овај, у мом одсуству замењује ме Ђуро.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На чему, на којим пословима?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ништа друго, ваљда на састанцима вероватно, вероватно је на састанку рекао.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А рекли сте да је он командант села, defacto је командант села Деветак.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Defacto је био командант села. Да ли га на том послу замењује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сада је рекао на састанцима.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На састанцима када га нема, мења га Ђура.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ђура Продановић?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Вероватно да је тада. Нисам рекао Продановић, молим Вас, рекао сам само Ђура, а из списка сам дознао да се то ради о том човеку.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Говорили сте нешто на почетку самом о разоружавању територијалне одбране и рекли сте да су оружје и муниција из магацина ТО пребачени у магацине оперативне војске.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сам Вас добро разумео, о наоружавању?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, о разоружавању, о разоружавању територијалне одбране, о преношењу оружја и муниције из магацина ТО у магацине?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, господине, Ви то нисте заиста добро разумели.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је то било у Ваљеву, то мислим?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ви то нисте заиста разумели, јер то није разоружавање ТО.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не разоружање, него пребацивање.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је одлучила војска или Генералштаб је одлучио, због тога, наводно, што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате то да ширите, нека одлука Генералштаба.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Колегинице, дајте да се усредсредимо на оно што је битно за овај, мислим ово су питања која стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да реагујете.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али битно је, битно је, врло је битно, али овај, да ли је било, он је официр ЈНА, ја сада ћу да питам још једно, хтео сам да питам још једно питање које је по мом мишљењу битно, али за које ће опет рећи да није битно, па ја одустајем од тог питања, али о томе постоје подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да чујемо питање.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: ЈНА се припремала за рат, о томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, не морате да коментаришете.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте дошли у Ловас, да ли сте сели и разговарали са капетаном Вељовићем, независно од састанка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Са ким?

НАТАША КАНДИЋ: Са Вељовићем?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Са Вељовићем? Чим сам дошао у Ловас, разговарао сам са Вељовићем сутрадан, 15.-ог ујутру, када сам иначе буквално их замолио да дођу, пошто су они из туђе јединице, из туђег састава, да дођу на састанак и да се упознам са ситуацијом која је у Ловасу.

НАТАША КАНДИЋ: И са ким сте имали састанак?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ причао, имао је састанак са командирима чета.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам то већ госпођо објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: Када Вељовић одлази из Ловаса, са ким се Ви онда састајете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам Вас, молим Вас ако можете говорити у тај микрофон, да бих ја то чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Ко Вељовића замењује?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ко је мене заменио?

НАТАША КАНДИЋ: Вељовића?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Вељовића? Откуд ја то знам, госпођо. Целу ту територију, да, целу ту територију заменила је 46. партизанска дивизија која је дошла на ту територију са две своје бригаде, једна бригада је била у Ловасу, а она друга бригада где је

била, не знам, под командом пуковника Николић Божидара, која је примила дужност тамо из Крагујевца, иначе примила је дужност 19.-ог, 18.-ог су били на извиђању и још увек су били ту, а 19.-ог су овај примили дужност ту.

НАТАША КАНДИЋ: Ко Вас упућује када долазите у Ловас да се састанете, на Вељовића, ко Вас упућује?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: На Вељовића?

НАТАША КАНДИЋ: Како Ви знате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли то питате, госпођо?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: На Вељовића? Па, ко је могао да ме упути, када сам ја знао да су они дошли из територијалне одбране Ваљево, они су дошли из територијалне одбране Ваљево и звао сам и Вељовића, звао сам и Граду, звао сам и Обрадовића, звао сам и све командире који су били тамо. Значи, није ме нико упутио на Вељовића, јер за мене је Вељовић био као и сваки други командир чете тамо из територијалне одбране.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете да је он за Вас био као сваки други, значи, овај, да ли сте Ви видели у Вељовићу да он има ту неку позицију војног представника?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: А након?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, само сам знао, знао сам да је то његов рејон одговорности обзиром да је у том селу и то место, та територија, где су распоређене његове снаге, defacto у овом случају је био Ловас, је овај његов рејон одговорности.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли после његовог одласка, да ли се у селу види да војска врши власт?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Дајте, госпођо, молим Вас да ме, мислим то стварно нема везе са овим о чему Вам ја говорим. Ја сам из Ловаса отишао када је отишао и Вељовић истог дана.

НАТАША КАНДИЋ: А ко замењује Вељовића?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ама, госпођо молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, 46. партизанска дивизија.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, Вељовић је појединац, а 46., она је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Одакле ја да знам ко је из те бригаде, госпођо ту одређен, када сам ја већ отишао одатле.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас замолила да нам кажете, ко Вама каже, описује, шта се догодило на минском пољу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао да су били на ручку он, Љубан и Дарко.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, кажите ми, да ли сте чули да је неки официр изашао из џипа, зауставио се тамо код минског поља?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То сам само видео из списка, госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: Више пута сте овде, да ли знате који је официр, ко је, да ли је направио неко неки извештај, упутио некој вишој команди неки извештај о догађају на минском пољу?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја Вас нисам добро разумео, ако можете да поновите питање, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате сазнање, тада, мислим сазнање из тог периода, да је неко од официра ЈНА направио неки извештај и упутио га некој вишој команди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог периода, да ли имате сазнање?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Конкретно ја тамо нисам то сазнао, ја сам то само сазнао из списка, госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте овде неколико пута помињали Еремију. Да ли га Ви познајете из списка?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, из списка га познајем.

НАТАША КАНДИЋ: Никада нисте раније чули?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, никада.

НАТАША КАНДИЋ: Ни са Перићем у разговору, са Вељовићем, никада нисте дошли до тога да је?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ма, не, госпођо, Еремија није имао никаквих контаката са Перићем, није могао да има никаквих контаката са Перићем. Еремија је помоћник за морал и политичко-правне послове у дивизији и Еремија је по службеној дужности на основу извештаја потчињених јединица из Прве гардијске дивизије доставио, направио и доставио извештај о моралном стању Првој војној области у коме је описао да се, да Вам не читам сада одавде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то све има у списима.

НАТАША КАНДИЋ: А ко њему доставља извештај, ко?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, достављају му све потчињене јединице.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи, да ли му Вељовић доставља извештај?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, него јединице ранга пука бригаде, а Вељовић је командир чете.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли неко са терена, са места догађаја, ко прави извештај, да ли имате то сазнање?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Надлежна команда, госпођо, команда Друге бригаде, брате мили.

НАТАША КАНДИЋ: Нема команде на терену у време догађаја, нема је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како нема команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објашњава господин Димитријевић да је овај из дивизије и шаље му Друга бригада извештај, ако сам ја добро разумела.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Јесте.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Вељовић бригади, а бригада дивизији.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи Вељовић шаље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, чујте, морам, дозволите госпођо судија.

НАТАША КАНДИЋ: Ко са терена, молим Вас?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Чете у војсци, чете у војсци, по једној инструкцији овако црвене боје, то је књижица та мала, имају одређене термине када достављају извештај о моралу те јединице. Чета доставља надлежној својој команди, батаљону, такав извештај, батаљон то саставља и то је мало веће, шире.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате име, име?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Које заправо име Ви тражите, госпођо од мене?

НАТАША КАНДИЋ: Па, онога ко је молим Вас на терену, ко пише извештај, на основу чега, Ви сада сте отишли и на један ниво виши?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ама, командир чете, госпођо. Откуд бих ја знао који су командири чета.

НАТАША КАНДИЋ: Тако кажите, не знате ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димитријевићу, да ли је тамо војна полиција долазила и узимала неке изјаве после овога?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: После догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето одговора на сва питања, ко је достављао.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, поново Вам кажем, из Ловаса је по таквој инструкцији, међутим, то је било кратко време, то сигурно нису доставили, био дужан да такве неке извештаје доставе командири чете који су били у Ловасу, али то су биле две чете, једна чета ТО из Љига, једна чета ТО из Ваљева, које су под командом Друге пролетерске гардијске бригаде и под њиховом надлежношћу. И они ако су, ако су доставили, ако су доставили, доставили су директно бригади, јер нису имали изнад себе одред, нису имали изнад себе батаљон, значи, директно бригади су доставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неких питања?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас на том ручку формално обавештавају о догађају или узгред?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Формално ме обавештавају зато што ја нисам, нисам био надлежан за то.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас Вељовић обавештава?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Вељовић није учествовао у томе, госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: И он је дошао до неких сазнања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И није ме обавестио, није ме обавестио и нисмо се уопште видели.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али када сте сазнали ето на том ручку, шта Ви онда у вези са тим догађајем предузимате?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја, ја, јел?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ништа. Ништа, зато што то није мој посао. То је посао надлежне команде да она предузме и да она њене органе безбедности анагажује на томе. Ја нисам учествовао ни на који начин на вођење људи у то минско поље, према томе, ја нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви сазнали том приликом на ручку да је извршено кривично дело или како сте рекли, овде неколико пута нагласили да је међународно право и Женевске конвенције све то било нешто јако Вама блиско, по сазнању?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја бих молио, стварно ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо још чули питање, колега, зашто Ви реагујете сваки час?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Знам шта ће да пита, мислим, колико је дозвољено овако питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо чули питање, седите.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Молим Вас, немојте, дајте да се усредсредимо на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите да чујемо питање, нисмо ни чули питање.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: На оптужницу, брате, ово није међународно право, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Шта није међународно право? Да ли сте, шта сте, да ли сте неке пријавили ово што се догодило?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја? Не.

НАТАША КАНДИЋ: Никоме?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Никоме, то је надлежност команданта, команданта одреда да он то пријави и ако је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви по правилима службе уколико сте на месту где је извршено кривично дело имате обавезу да пријавите кривично дело?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То нисам прочитао.

НАТАША КАНДИЋ: Сваки грађанин је у обавези.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Сваки грађанин има обавезу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да, и?

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја једноставно то сам оставио посао да решавају надлежни органи, јер то је кривично дело које се није могло сакрити, госпођо. Према томе, моје сазнање је било у 12, негде после 12, тамо у 2 сата, на пример, а то се десило у 10 сати. Ако је неко требао да пријави кривично дело, онда је то требао да учини Перић Дарко свом претпостављеном команданту Друге бригаде, а не ја.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам питала Вас и поменула сам правила службе и Ваше поступање у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није пријавио и идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, после тог ручка, где одлазите?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја одлазим у Месну заједницу и очекујем да дође полиција да то решава.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте позвали полицију или очекујете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ма коју полицију ја да позовем, госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: Па, како очекујете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И са чим и преко чега?

НАТАША КАНДИЋ: Како очекујете?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Очекујем лепо тако да пријави надлежни орган да пријави преко везе и оно остало шта се десило. А ту је био Дарко Перић, ту је био Вељовић, овај, они имају везу са својом претпостављеном командом. Ја немам никакву везу са њима.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте онда видели некога из те војне полиције?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не? Кажите ми.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Видео сам само сутрадан када су дошли да прикупе овај те, та изјашњења, не изјаве, него изјашњења, то се у војсци зове изјашњење о догађају.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви, овај, разговарали са неким?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Разговарао сам са тим поручником који је дошао и који ми је донео питања ту на која треба ја да одговорим и са тим заставник је ваљда био, овај, о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте разговарали са њима?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: У Месној заједници.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а реците ми, да ли у Месној заједници постоји од седишта Месне заједнице у истом дворишту једна, још један објекат?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сећам се, заиста се не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте приметили да ли полиција локална, да ли територијална одбрана, доводи жене ту у то двориште?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ма, не, госпођо, ја сам то већ неколико пута поновио тамо. Да сам приметιο, сигурно би реаговао као човек макар.

НАТАША КАНДИЋ: Никога нисте видели?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте накнадно сазнали да је било довођења жена, злоупотребе жена и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то предмет оптужнице?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да ширимо причу.

НАТАША КАНДИЋ: Али се налази, он се налази у том објекту где се те ствари догађају.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам већ неколико пута овде рекао да ниједним словом, ниједним гестом, ни било са каквим поступком мени није најављено било шта да се ту дешава, да ли је то овај туча, да ли је то не знам ни ја, малтретирање и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Само бих Вас замолила још, кажете, шта сте Ви заправо сазнали на том ручку, шта се догодило?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Сазнао сам да је погинуло у минском пољу 16 људи, да је 11 рањено, да је један на путу умро и то је то што сам сазнао.

НАТАША КАНДИЋ: Приликом попуњавања одговора на та питања која је та полиција, кажете, да ли је нешто било у вези са тим догађајем, да наведете те исте податке или која је врста питања, шта је требало да одговорите?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, хоћете да Вам прочитам питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ту изјаву коју је дао полицији нити може да се користи као доказ.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Било је, сигурно да је било, госпођо, зашто бих попуњавао изјаву ако није било у вези са тим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте, рекли сте да сте 19.-ог да је био, да ли знате, да ли сте на том састанку 18.-ог увече или 19.-ог, да ли је било говора о томе, шта се догодило са оним људима који су.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: 18.-ог није било састанка, госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, 19.-ог.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Није било 19.-ог.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте, ја сам данас запамтила да сте рекли.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисте добро разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, то је било 18.-ог ујутру састанак и после тога не више.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: 18.-ог ујутру и то је крај, после на ручку је било разговора о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, она група која није, они који нису одведени на минско поље, шта је било са њима?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Који нису? Откуд бих ја то знао, госпођо, откуд бих ја то знао, то није био предмет мог интересовања уопште, нити сам ја знао, нити сам ја и са чим на било који начин дознао, знао или сазнао или претпоставио или на било који начин, да ће неко бити одведен у минско поље, госпођо, то морате знати. Ја сам из списка само дознао да су, не знам ни ја тамо, као одређивани неки који ће да раде на неким местима тамо и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам само из списка сазнао.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да нисте били, формално да нисте били позвани, али у неком моралном, људском смислу, да ли сте питали, интересовали се, шта се то догодило, да ли сте сматрали да имате неку обавезу моралну, да нешто учините у вези са тим?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја јесам имао неку моралну обавезу да се распитујем о томе, али ја нисам био једноставно нисам био надлежан да ја то испитујем тај случај. Тај случај преузимају органи безбедности и тај случај иде даље. Све то, свако било какво обавештење моје, да ме је неко обавештавао о томе, односно да ја тражим неко објашњење, нема сврхе, нема никакве сврхе, јер је ту било могло да буде као што јесте касније, из извештаја се види, много лажи и много обмана, значи ја не бих добио прави одговор овај за то шта се заправо тамо десило.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, помињали сте да сте ишли на састанак код Душана Лончара. Да ли сте после овог догађаја следећег дана, још док сте били тамо, овај, покушали да имате састанак са Лончаром, да га упознате са оним шта је било?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, не знам, Ви ме заиста збуњујете, састанак са Лончаром, ја.

НАТАША КАНДИЋ: Не знам, рекли сте нам, ако сте.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Опет Вам ја, ја Вам понављам.

НАТАША КАНДИЋ: Ако сте раније били са њим, 15.-ог, ово постоји посебан догађај.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Раније нисам био често, госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али сте били.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Једанпут.

НАТАША КАНДИЋ: А онда се догађа нешто што је један тежак догађај, претпостављам да је било места да размишљате о томе да треба да се састанете са њим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, 19.-ог је напустила јединица и вратила се за овај Ваљево. Лончар је и мом команданту рекао да то ништа не дира, ништа не дира и да то препусти органима, надлежним органима безбедности који ће на томе да раде. Према

томе, ја нисам имао никакве надлежности, никакве, да тако кажем, да ја идем код Лончара тамо и да расправљам о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Најмање што сте имали, имали сте сазнање, па Вас ја питам, шта сте у вези са тим урадили? 19.-ог одлазите одатле.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Када сам сазнао?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, једноставно ништа нисам могао да урадим, шта сам могао да урадим. То је практично завршено, то се десило и сада је ствар органа који ће то да иследе, понављам Вам то, који ће то да иследе и да дознају шта се заправо стварно десило.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте после тога звали, питали, шта је тај орган урадио?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја тамо нисам имао.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Часни суде, приговор, ово питање већ три пута се поставља на исто питање, сведок је рекао, оптужени је рекао да није надлежан и мислим да се понавља питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, он је рекао војна полиција је преузела своје и ту је крај. Он се даље није упуштао.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја нисам надлежан да ја контролишем неку команду бригаде или.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, питала сам Вас у моралном смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је да ништа није предузимао, нити је надлежан.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, даље?

Адв. МИЛАДИН ЖИВАНОВИЋ: Ја бих предложио да прекинемо данас, због мог клијента да се одмори, па да сутра наставимо са питањима, ако није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проблем, ионако у пола три. Само мало ово када смо већ дошли код овога да појаснимо, када сте ишли, кажете на тај ручак са Љубаном, Љубан помиње да је на том ручку, да сте били Ви, он и Вељовић. Ви кажете био Дарко. Да ли сте Ви сигурни да је Дарко био на том ручку?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам сигуран да је Дарко био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сазнајете за минско поље?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, да. Имате то и у бележници, госпођо, уписано да је Дарко рекао то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И само ми реците, да ли је Дарко пре овог одласка на минско поље, односно на ту акцију, не минско поље, да ли је он тражио да не иде он у ову акцију Бадњара, него да иде на ову код «Борово» фабрике?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, ма какви, ма ни говора, ни говора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам у једном тренутку, у једном тренутку, помислио да му предложим да је довољно да иде заменик командира чете овај Јосиповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, видела сам, то сте прецртали у бележници.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да, прецртао сам и оставио сам да иде командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само кратко, да не бисмо настављали сутра, да ли сте имали тог 18.-ог, у које време је био тај ручак, у које доба дана?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, око ручка, знате када може да буде ручак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тог дана имали некакав састанак после ручка и ко је том састанку присуствовао?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, ја се не сећам, можда сте Ви нашли то у бележници да је ту уписан неки састанак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо због тога, из те бележнице састанак 18.10. у 18 часова, почиње констатацијом «страшна вест, 16 људи убијено» и тако даље.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Највероватније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Шта сада предузети, Дарко лупа руком о сто» и тако даље, то је у бележници Вашој, пише.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, опростите, ја уз поштовање ако дозволите, колега нека предочи о чему се ради, предочава неку бележницу или неку фотокопију?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исто ово.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Доћи ћемо до тога, што је предочавано, шта Ви предочавате, колега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово што је судија предочавала данас у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то не знам шта сте то нашли, то му је предочавано, ако сте на то мислили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не говорим само на околност да је значи 18.-ог и послеподне према подацима из ове бележнице и да је ту констатовано из његове бележнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то, позовите се, која страна, где, шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код мене је обележена како смо ми, то је 39. страна, наставак, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде нема никакав састанак да пише да је био. Ове копије које су у списима, то није тако. Не види се тај горњи део на овој копији. Добро, питајте кроз питање, да ли је био састанак или.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, ја се поново противим, ово је супротно чл.92. Законика о кривичном поступку, има се предочити документ или доказ на који се позива. Зато се противим иначе оваквом

испитивању и имам намеру да ја испитујем на сличан начин, али да тражим страну по страну да ми верификује окривљени шта је тачно код датума писао и да ли је писао у време рата или ће да донесе бележницу да извештачимо када је шта уношено, просто све друго представља његову линију одбране, коју смо ми овде развијали читав дан. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ако дозволите, судија, ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето нека одговори на питање тужиоца, да ли је био тај састанак 18.-ог увече, поподне?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу предочити ту копију, да ли је то његов рукопис, да ли је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека погледа.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Судија, ако дозволите. Могу ли ја, судија, могу ли ја једну реченицу, судија?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине, ја ћу опет да Вам кажем. Ово што је копија, то је могуће је да је то, по сазнању, да, после тога када сам размислио и када сам сазнао да сам додао ту страницу, да сам додао састанак 18.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је било за време ручка.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 14 часова и биће настављен дана

**10. јуна 2008. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА